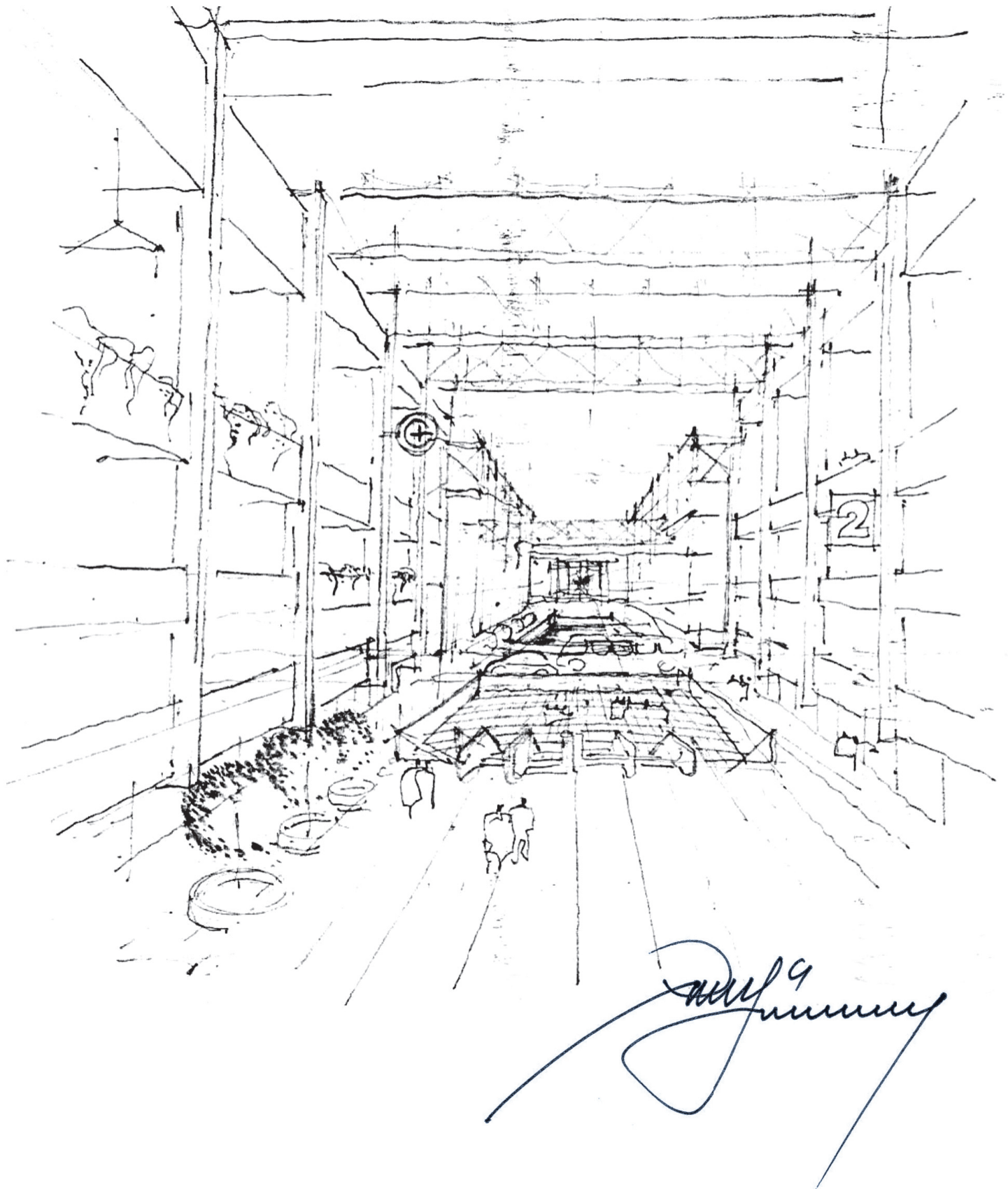

ARCHITEKT
IVAN GÜRTLER

© Boris Németh

Prezídium Spolku architektov Slovenska
udelilo v roku 2020 Cenu Emila Belluša
architektovi
Ivanovi Gürtlerovi
za celoživotné dielo

Architektúra je vážna vec. Vážne krásna vec.

Toto sú slová, ktoré asi najlepšie formulujú ten špecifický vnútorný pocit, ktorý zostáva vždy po stretnutí s Ivanom Gürtlerom. Pocit, z ktorého túžobne zadrnčí srdce a zrazu máme neodolatelnú chuť chytiť ceruzku a nechať oživiť papier odvážnymi priestorovými konceptmi, schytiť fotoaparát a túlať sa ním po pravých i kosých uhloch architektonických foriem, či zaplaviť strany „moleskina“ úvahami o ľuďoch a domoch. Je to naplňujúci pocit živého spojenia s niečím veľmi dôležitým a krásnym a zároveň pocit úctivej pokory vychádzajúci z uvedomenia si zodpovednosti, ktorú ako nositelia kultúry máme.

Niektorí architekti tvoria zanietene len stavby, Ivan Gürtler okrem toho celý život zanietene tvoril aj architektov. Veľkú časť svojej profesnej i ľudskej duše zasvätil práve pedagogickej a osvetovej činnosti. Svojimi špecifickými danosťami trpezlivo kreoval a kultivoval nielen samotný architektonický priestor, ale aj budúce generácie tvorcov tohto priestoru. Schopnosť inšpirovať a nadchnúť je dôležitou súčasťou toho, čo z neho robilo tak výnimočného pedagóga. Spolu s jeho neochvejnou disciplínou, ktorú vyžadoval v rovnakej miere od seba, od svojich kolegov i od študentov a nepokojnou myslou, ktorá ho nútila neustále hľadať najlepšie cesty vpred.

Počas svojej plodnej kariéry stihol nielen realizovať architektonické diela, ale sa aj vypracovať na výraznú osobnosť na viacerých architektonických školách na Slovensku i v Čechách. Nebál sa odvážnych krokov ani argumentačných konfliktov pri hľadaní najlepších riešení. Vždy sa snažil o otvorený dialóg, o spoločné hľadanie najkvalitnejších ideí so študentmi i kolegami. Nikdy neustupoval z toho, čo pova-

žoval za dôležité a správne, jeho zmysel pre férovosť bol nezlomný. Vážil si tvrdú prácu a jasné názory. Zvedavú myseľ (svoju i svojich študentov) rád a často obracia pre inšpiráciu do zahraničia – blízkeho či vzdialenejšieho. S nadšením podporoval a inicioval spoluprácu so zahraničnými školami i architektmi. Organizoval pre odbornú verejnosť i študentov poznávacie zájazdy za architektúrou, motivoval študentov chodiť na zahraničné študijné pobyty, pravidelne zabezpečoval účasť zahraničných architektov na obhajobách diplomových prác. I dnes podporuje spoluprácu, lebo je presvedčený, že spolupráca dá vo finále vždy lepšie výsledky ako sólo práca. Jeho snahou bolo urobiť z akademickej pôdy živé a vibrujúce miesto prepojené s praxou doma i vo svete. Bola neutíchajúca a obdivuhodná.

Rovnako neutíchajúca a obdivuhodná bola jeho láska k študentom a jeho snaha vydo-
lovať z nich maximum. Maximum talentu, nadšenia, odhodlania ale i pracovitosti, zodpovednosti a kultúry prejavu. Ateliér u Gürtlera mal povest'. Niektorí si ho cielene vybrali, iní sa mu cielene vyhýbali. Bola to totiž drina. Drina zmysluplná, mimoriadne uspokojujúca a často aj veľmi veselá, na ktorú väčšina z nás, absolventov, spomína s hrdosťou a zadosťučinením. Naučil nás abecedu architekta. Od prvých písmen, cez slová a vety nás postupne učil vyskladať texty a napokon komplexné epické útvary v podobe koncepčne, remeselne i prezentatívne dotiahnutých architektonických návrhov. Drina, ktorá nám dala pevné základy a z ktorej čerpáme dodnes.

Chcem Vám, pán docent, úprimne a z hĺbky srdca poďakovať, v mene mojich i v mene ostatných absolventov, ktorí mali tú česť absolvovať časť svojho vzdelania po Vašom boku, za Vašu trpezlivosť, dôslednosť a lásku k architektúre, pedagogickej činnosti i k študentom. Ste výnimočný človek, pedagóg aj architekt!

Ing. arch. Andrea Bystrická, M.Sc.
diplomantka IG, FA STU Bratislava, 2006
štatutár OZ Modrá sova, Stupava

IG architektonické dielo

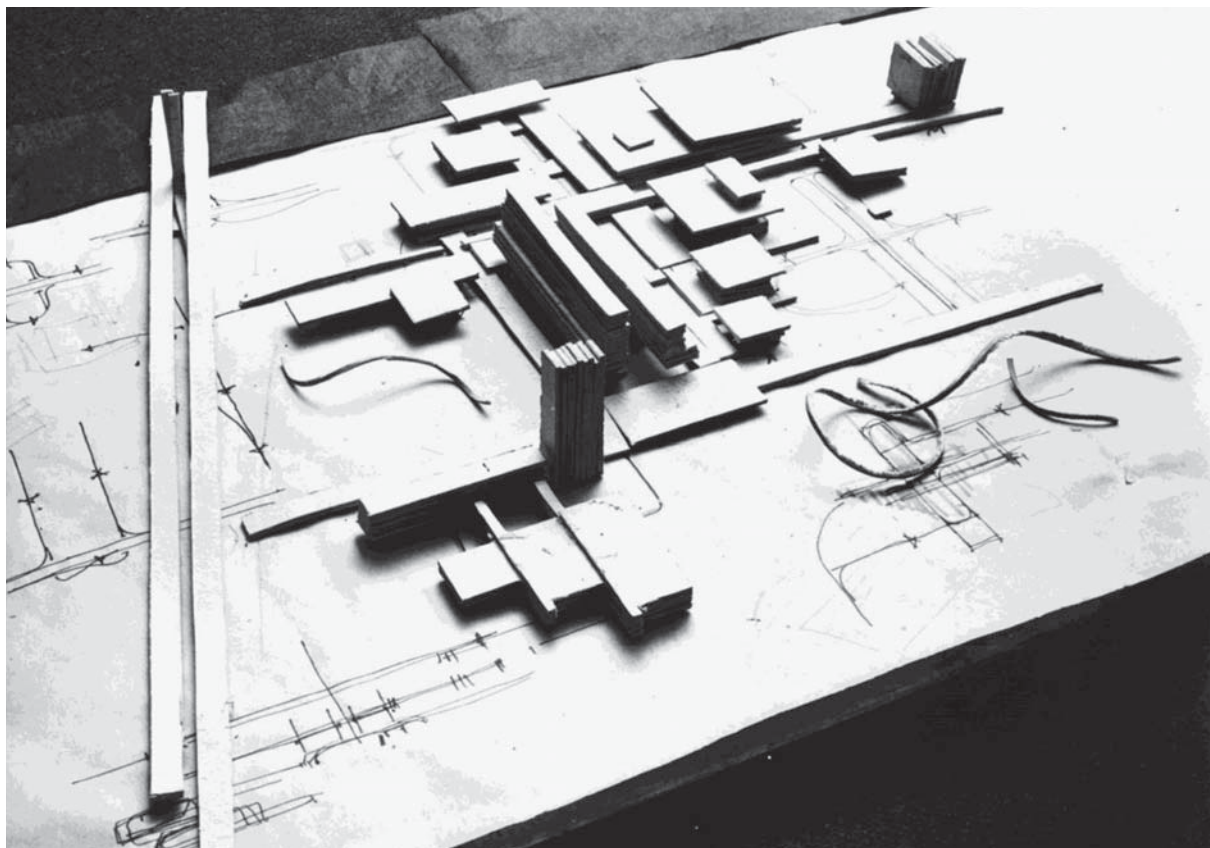
Nedávno mi Ivan Gürtler v e-maili napísal niečo v tom zmysle, že architektúre s veľkým A „moc neublížil“. Zamyslel som sa nad týmto frazeologizmom v úvodzovkách. Mohlo by to znamenať, že ju nechal slobodne sa rozvíjať v tých okamihoch, ktoré dôverne poznajú všetci, keď niečo tvoria a v tomto procese zisťujú, že to, čo navrhujú začalo žiť svojím vlastným životom a vzpiera sa niečomu vopred príliš premyslenému. A naozaj pri jeho dielach som nikdy nemal pocit, že by boli nasilu prešpekulované a architektonická myšlienka bola spútaná. Práve naopak. Vždy som mal pocit, že sa nemusel príliš usilovať, aby jeho diela vznikali akosi „prirodzene“, s porozumením sa opierali o povahu zadania a jeho mnohoraké kontexty. Mal na to napokon všetky predpoklady. Prešiel karfíkovským, fragnerovským, ale aj cubrovským školením v Bratislave a v Prahe a nemal problémy prechádzať od interiérových a architektonických mierok po urbanistické aj naprieč typologickými druhmi od bytových stavieb cez kultúrne, obchodné, administratívne budovy až po sakrálne diela, pomníky, pamätníky a rekonštrukcie. A vždy bez rozdielu som sa prichytil pri tom, že Ivanove domy pre mňa vyrastajú z prostredia a rastú v logike zadaní. Aký iný význam by mohlo mať spomínané podivné spojenie: moc neublížil architektúre s veľkým A? Napadlo mi, že Ivan Gürtler mohol mať na mysli aj to, že toho neutvoril veľa. Áno mohlo by sa zdať, že oproti weinwurmovo-bellušovsko-karfíkovskej a dedečkovsko-svetkovsko-kuzmvskej generácii bola jeho generácia postavená pred iné a rozsahom nie tak veľké úlohy. Ale predsa len Ivan nie je architektom jedného či dvoch veľkých diel ako tomu bolo v prípade Dušana Kuzmu či Martina Kusého najstaršieho. Ivan začal navrhovať a súťažiť už ako študent na Stavebnej fakulte SVŠT a Škole architektúry AVU a so svojimi staršími mladším kolegami, ale aj s konškolákmi ako bol Juraj Talaš, či dokonca v spolupráci s vlastným bratom, utvoril viacero pozoruhodných, ocenených a odmenených návrhov, štúdií aj projektov a napokon aj realizácií. Dnes ich je dovedna viac ako

osemdesiat a neverím, že Ivan nemá sily na ďalšie. Možno však v jeho očiach nerozhoduje množstvo a chcel mi uskromňujúco naznačiť, že nie je tvorcom prelomových ani významných diel. O tom, či je to tak, nerozhoduje on ani ja, o tom rozhoduje architektúra v tom zmysle, ako sú prijímané jeho diela inými architektmi a napokon aj širokou verejnosťou naprieč obdobiami a epochami. Napriek tomu si dovoľm tvrdiť, že súťažný návrh na Okresnú knižnicu v Prievidzi z roku 1968, ktorý získal spomedzi 41 návrhov prvú cenu, by nielen obohatil architektúru mesta, ale už vo forme návrhu pozoruhodne prispel do architektonickej diskusie o usporiadaní knižničných priestorov. Ocenila to vtedy predovšetkým porota, ktorej predsedal Dušan Kuzma, ale aj bohatá návštevnosť výstavy návrhov v Prievidzi. Podobne mohol vyznieť aj prvou cenou odmenený súťažný návrh košickej tržnice z roku 1968, štrukturálne zostavený z repetície identicky tvarovaných jednotiek v podobe stavebnicovej skladby. A rovnako aj súťažný návrh na Pamätník SNP v Bratislave z roku 1971, ktorý utvoril spolu s Jurajom Talašom a Jozefom Jankovičom – hoci nezískal ocenenie –, svojim odvážnym priestorovým, konštrukčným i sochárskym riešením predbehol dobu a dodal by bratislavskému námestiu SNP neopakovateľný a súdobý charakter. Nie inak je to aj s viacerými realizáciami rodinných a bytových domov. Spomeniem napríklad bytový dom Zastupiteľského úradu ČSSR vo Viedni z rokov 1977 – 1981, ktorý tvoril a realizoval osvedčený tandem Ivan Gürtler a Juraj Talaš. Premennivý zhlukový a súčasne rozvolnený pôdorys, vyskladaný z pravouhlých priestorových jednotiek, utvárajúci možnosti polosúkromných a poloverejných priestorov s kontrastmi hladkých a plastických balkónových fasád sa stal dokladom vyhraneneho rukopisu autorskej dvojice, ktorý možno sledovať aj v realizovanom polyfunkčnom bytovom dome na Šancovej ulici v Bratislave z rokov 1987 – 2001 a v návrhu polyfunkčného centra z roku 2004 do mestskej časti Dúbravka v Bratislave. Ale ani teraz si nie som celkom istý, či som celkom porozumel

Ivanovej vete, že architektúre s veľkým A moc neublížil. Možno sa mi snažil naznačiť, že vlastné architektonické myslenie nepovažuje za prevratné a presahujúce lokálne hranice dobových diskusií. Ivan Görtler, ako som ho poznal, nebol veľký rétor ani teoretik, ale bol o to viac múdрым a rozhládeným architektom s medzinárodnými kontaktmi. Sám frankofón, pôsobiaci ako expert niekoľko rokov v Alžírsku, dobre poznal súčasnú aj minulú architektúru predovšetkým frankofónnych krajín. Dokázal v sebe skĺbiť viacero línii dobového architektonického myslenia: brutalistické a štrukturalistické inšpirácie, habitatové uvažovania vychádzajúce s kasbových usporiadaní presahujúce utilitaristické a technicistické chápanie architektúry. Sám bol a je nielen

milovníkom múdrosti, ale najmä milovníkom architektúry, ktorú vždy chápal ako dialóg racionality a umeleckosti. Ako polymúzický architekt mal a má neobyčajný zmysel pre tvar, farbu, rytmus a architektúru otváral iným umeniam: sochárstvu, maliarstvu a nepochybne aj hudbe. Ak by toto malo byť aspoň do určitej miery vyčerpaním možností toho, čo v reči Ivana Görtlera znamená „moc neublížovať Architektúre“, potom by som si želal, aby takto neublížovalo moc architektúre oveľa viac slovenských architektov a teoretikov.

prof. PhDr. Marián Zervan, PhD.
Katedra teórie a dejín umenia
VŠVU Bratislava

Presscentrum Bratislava
Súťaž, 1967, 1. odmena
Autori: I. Görtler, J. Talaš, R. Majdlen

O Ivanovi...

Bolo to prekvapenie, zároveň veľká radosť, že sa Ti konečne dostalo tejto pocty. Píšem s Pucom týchto pár riadkov spomienok na naše spoločne prežité chvíle, i keď je to už trochu o inom. Ja vždy hovorím, že staroba je obdobie človeka, kedy z neho všetko odchádza, okrem spomienok, tak zapínam zadné kanále v mozgu a snažím sa pospomínať si aspoň na niektoré, pre mňa podstatné momenty.

Už predstava o bohémskom štúdiu Architektúry nás všetkých sklámala. Boli sme prvý spoločný ročník so stavbármi, technológmi, špecialistami a naša vysnená Architektúra bola v nedohľadne po treťom spoločnom ročníku. Našťastie začalo večerné kreslenie, ktoré viedol pán Otto Varakozó, ktorý ma učil aj na ŠUP-ke. Začala som naň chodiť a stretla som tu spolužiaka, nižšieho, zavalitejšieho, ktorého kreslenie úplne unášalo. Na druhom večere som nabrala odvalu a spýtala som sa ho, či je môj spolužiak; ja som sa mu predstavila, on že je Ivan Görtler. To bolo moje prvé stretnutie s Tebou.

Tie prvé tri ročníky boli pre mňa skúška vytrvalosti, ale zvládla som to. Prišiel štvrtý ročník, konečne Architektúra! Bola som zaradená k pánovi prof. Emilovi Bellušovi, čo som si veľmi vážila. Po nejakom čase sme sa všetci oľufkali a zistila som, že si u pána prof. Vladimíra Karfíka. Ateliéry sme mali vedľa seba, obdivovala som vás, Karfíkovcov, ako ste pracovali do neskorej noci, ako ste robili súťaže, ako vám to išlo, lebo architektúra bola hlavne pre Teba prvoradá. Keď ste traja išli reprezentovať našu Fakultu na VIII. kongres UIA do Paríža s projektmi o Aténsku cenu, tam ste sa dali dokopy s Jurajom Talašom. Ako keby si bol tušil vaše budúce spojenie.

Po ukončení šiesteho ročníka nastalo také priateľské vákuum. Ty si išiel na trojročné štúdium do Prahy, doplniť si vedomosti u českých pánov profesorov. Po Tvojom druhom diplome ste s Jurajom Talašom nastúpili do malého Projektového ústavu školských a kultúrnych stavieb. Architektonické ateliéry boli v paláci COBURG na začiatku Dostojevského radu, ktorého autormi sú E. Belluš, F. Weinwurm a I. Vécsei. Už to bola pre nás všetkých obrovská motivácia! Tu ste sa obaja začlenili medzi vynikajúcich architektov: A. Cimerman, K. Martinkovič, Š. Ďurkovič, P. Brtko, L. Režucha, V. Droppa, J. Hlavica, A. Kopernický a po nejakom čase som nastúpila aj ja spolu s Petrom Černom.

A tu začínajú naše spoločné spomienky Virgila „Puca“ a mňa na Teba.

Naše debaty na chodbe medzi ateliérmi, kde stále znela najkrajšia súčasná hudba, o ktorú sa staral Igor Imro, fotograf, grafik, boli nezaplátiteľné, dávali nám ďalšiu vysokú školu; predebatovali sa tam práce, na ktorých sme robili, súťaže, ktoré ste obyčajne vyhrali a spolupráca s výtvarníkmi. Často sa pokračovalo na večerných a niekedy až nočných sedeniach v Klube výtvarníkov na poslednom poschodí budovy Umeleckej besedy slovenskej. Tu sa debatovalo a vymieňali sa názory, dojednávajú sa a dávali dohromady spolupráce s výtvarníkmi. A nielen s rovesníkmi, ale aj staršou generáciou. Veľakrát tieto večery končili pri Pucovom bendže a starých Werichovkách.

Po nejakom čase si Ty aj s Jurajom Talašom odišli do Stavoprojektu, kde ste boli prizvaní spolupracovať na novom sídlisku za Dunajom, na Petržalke. Sledovali sme Vás, už iba z diaľky; mali sme veľa práce aj mimo Projektového ústavu kultúry, ale spoznali sme, keď sme sa dozvedeli, že ste sa s Jurajom rozišli. Ty si išiel do Alžírsku, kde si viedol skupinu architektov a stavebných špecialistov a Juraj sa vybral tiež vlastnou cestou, v zahraničí. Pri občasných dovolenkách si sa zastavil na našom ústave a dlhé hodiny sme diskutovali hlavne o Spolkovej činnosti, o Fakulte architektúry, samozrejme o našich a Tvojich tvorivých prácach.

Po návrate z Alžírsku si sa okrem vlastnej tvorby, začal venovať Spolkovej činnosti, v čom sme Ťa podporovali a tešili sme sa, keď si dokázal aspoň sčasti oživiť Spolok. Pozýval si zahraničných architektov, ktorí rozprávali o svojej tvorbe, tiež aj na Fakulte pre študentov; organizoval si výstavy, ktoré už boli v zabudnutí, podporoval si exkurzie do zahraničia a veľa iných činností. Nedá sa všetko pospomínať.

Zároveň si sa začal venovať aj Fakulte architektúry, stal si sa pedagógom a vedúcim ateliéru. Na Fakultu si pozval aj Puca, ktorý viedol jeden z ateliérov a spoločne ste navrhli ceny pre študentov: Karfíkovu a Lackovu, ktoré dodnes študentov potešia. Tu musím spomenúť, že Tvoji absolventi na Teba spomínajú, ako na veľmi prísneho, kamarátskeho a nenahraditeľného pedagóga. Sú Ti vďační za svoje úspechy.

No Tvoje úsilie o premenu pedagogickej činnosti nenašlo kladnú odozvu, odchádzal si už do dôchodku sklamaný. Ale oslovili Ťa iné fakulty, na ktorých si ďalej pokračoval ako úspešný externý

pedagóg – na Fakulte umení v Košiciach, v Brne na FA VUT a skončil si v Ostrave.

Medzitým si obdržal viacero vyznamenaní, ocenení, nedá sa to všetko pospomínať a Tvoja činnosť v architektonickej oblasti nemala ani napriek vážnym zdravotným problémom KONEČNÚ. Pri našich stretnutiach prvá Tvoja veta bola: „Vidíš, ešte žijem!“. Áno, nesmiem zabudnúť, že aj napriek priekom, si posledných päť rokov organizoval naše ročníkové „Popromočné stretnutia“, za čo Ti patrí obrovská vďaka.

Nikdy si na nás nezabudol, fandil si nám, CD TEAM-u od začiatku a každoročné Vianoce bez Tvojich zdobených perníčkov si neviem ani predstaviť.

Ivan, ďakujeme Ti, že Ťa máme ako tvorivého kamaráta, nadšenca pre ARCHITEKTÚRU a veľmi dobrého ČLOVEKA. Prajeme Ti veľa zdravia a pohody do ďalšieho splnenia Tvojich predšavzatí a plánov.

Oceňujeme, že Prezídium Spolku architektov Slovenska sa rozhodlo udeliť Tebe, Dr.h.c. doc. Ing. arch. Akad. arch. Ivanovi Görtlerovi, PhD. najvyššie vyznamenanie za Celoživotnú tvorbu v architektúre, Cenu Emila Belluša 2020.

Ing. arch. Viktória Cvengrošová

Ing. arch. Virgil Droppa

CD Team Bratislava

Ivan...

S Ivanom som sa spoznal na Stavebnej fakulte SVŠT v rokoch 1959 – 1965, kde sme spolu študovali odbor Architektúra a stavba miest. Pri diplomovej práci, pri návrhu ideálnej fakulty architektúry, sme ešte boli konkurentmi, nakoľko sme súťažili o Aténsku cenu udeľovanú pre študentov pri príležitosti XVIII. kongresu UIA v Paríži. Účasť na kongrese bola výnimočným zážitkom. Tu sme sa spriatelili.

Ivan pokračoval na štúdiu na Akadémii výtvarných umení v Prahe u profesora J. Fragnera. U Ivana na Hlávkovej koleji sme vypracovali náš prvý súťažný návrh Hotel A, Švermov most, Praha. Pred jeho diplomovkou sme získali odmenu v súťaži na Press Centrum Bratislava a vo februári 1968 sme vyhrali dve celoštátne anonymné architektonické súťaže – na Okresnú knižnicu v Prievidzi a Tržnicu v Košiciach.

Po ukončení Akadémie Ivan nastúpil do ateliéru v Ústave pre vývoj a projektovanie školských a kultúrnych stavieb, kde som už pôsobil. Bolo to veľmi dobré a plodné obdobie v kruhu výborných

kolegov m – M. Marcinka, Š. Ďurkovič, V. Droppa, J. Hlavica, P. Brtko, Ľ. Režucha a I. Imro. Na Ústave sme spracovávali PD k realizácii knižnice v Prievidzi. Na základe nadobudnutých skúseností a vedomostí sme sa zaoberali hlavne knižnicami. Boli sme úspešní vo viacerých súťažiach: TV stredisko Košice, Opera v Belehrade, knižničný nábytok, dvojkolová súťaž na Pamätník SNP Kalištie (odmena a 1.cena), následné spracovanie PÚ riešenia NKP s osadením súsošia J. Jankoviča Obete varujú k 30.výročiu SNP. Žiaľ, okrem čiastočnej realizácie na Kališti, ostatné diela neboli z rôznych príčin realizované, resp. nám ich prevzali „kolegovia“. V tomto období sme úzko spolupracovali s Jozefom Jankovičom – úpravy exteriéru Pamätníka SNP v Kováčovej, súťaž na Pamätník SNP v Bratislave, Budova SNR v Bratislave. Naša spoločná cesta pokračovala na Stavoprojekte Bratislava v skupine arch. Jozefa Chovanca; aj tu okrem prác na územnoplánovacích dokumentáciách pre MČ BA Petržalka a ďalších projektoch, sme pokračovali v súťažiach, aj medzinárodných. Súťaž na budovu Dolnorakúskej vlády vo Viedni nám otvorila dvere pre prípravu koncepcie objektov zahraničného zastúpenia pre MZV vo Viedni, ich projektovaní a realizovaní.

Za obdobie našej spolupráce, ktorá sa skončila v roku 1982 sme vypracovali viac ako 47 súťažných návrhov, štúdií, projektov a realizácií v celej škále architektonickej tvorby.

Počas spolupráce s Ivanom som dokonale spoznal jeho vzťah k dobrej architektúre, ktorú sa snažil vytvárať; spoznal som ho ako cieľavedomého a nadaného architekta so zmyslom pre estetiku a krásno, čo uplatňoval v celom projektovom procese až po detail. Tieto svoje vlastnosti uplatňoval aj neskôr v pedagogickom procese na viacerých fakultách architektúry na Slovensku a v Čechách, kde pôsobil do konca roka 2019. Na študentov bol náročný, čo nie vždy sa stretlo s pochopením a to nielen u študentov.

Rád by som vyzdvihol aj Ivanovu publikačnú a spoločenskú činnosť, kde v rôznych ustanovizniach propagoval slovenskú architektúru.

Ing. arch. Juraj Talaš

senior architekt

SIEBERT+TALAŠ s.r.o.

Ivan Gürtler – nielen architekt...

Na začiatok treba poznamenať, že obaja sme absolventmi ateliéru profesora Vladimíra Karfíka z roku 1965 na bratislavskej SvF SVŠT.

Ivanovu osobu charakterizujú dva dôležité aspekty. Jedným je tvorivá architektonická tvorba a druhým mimoriadne kvalitná pedagogická činnosť. Na jeho osobný rozvoj mal veľký vplyv jeho otec Andrej Gürtler (1909 – 1974), remeselné a výtvarne nadaný, ovládajúci farby a laky od technológie až po ich mnohoraké použitie ako praktik a majster umeleckého remesla, čo mu umožnilo učiť na Škole umeleckého priemyslu na Palisádach v Bratislave. Pre syna Ivana bolo šťastím mať takého otca, po ktorom zdedil talent, nadanie, zručnosť, vytrvalosť, kreslenie a maľovanie. Precíznosť, poctivosť a koncepcná tvorivosť v architektúre sa stala aj stálou súčasťou vývoja Ivanovej osobnosti.

Štúdium architektúry v rokoch 1959 – 1965 bolo prirodzeným rozhodnutím vyplývajúcim z rodinného zázemia. Odborné štúdium absolvoval na Stavebnej fakulte SVŠT, odbor Architektúra a stavba miest. V tom čase ešte pôsobili na fakulte vynikajúci pedagógovia v odbore architektúry a urbanizmu – profesori Belluš, Karfík, Lacko, Koula, Hruška, Chrobák, Lukačovič, Škorupa, docenti a ich asistenti Slameň, Červeň, Rokošný, Antal, Alexy, Kodoň, Kavan, Lichner, Bašo a ďalší.

Ivan mal šťastie, že z posledných troch rokov, v ktorých štúdium bolo orientované na architektúru, dva roky vrátane diplomu absolvoval u profesora V. Karfíka. Mal tak možnosť spoznať osobnosť svojho profesora, ktorý sa mu stal vzorom. Profesorove krédo po absolutóriu dovzdelávať sa v praxi v domácich, ale najmä v zahraničných ateliéroch a „chodiť“ za architektúrou si Ivan bezo zvyšku osvojil a uplatňoval ho vo svojej pedagogickej praxi.

Šesťročné štúdium architektúry si doplnil trojročným postgraduálnym štúdiom na AVU v Prahe v rokoch 1965 – 68, začínajúc u profesora J. Fragnera, končiac u prof. F. Cebra. Pražský pobyt mu rozšíril nielen poznanie architektúry, ale aj výtvarného umenia a synergiu oboch.

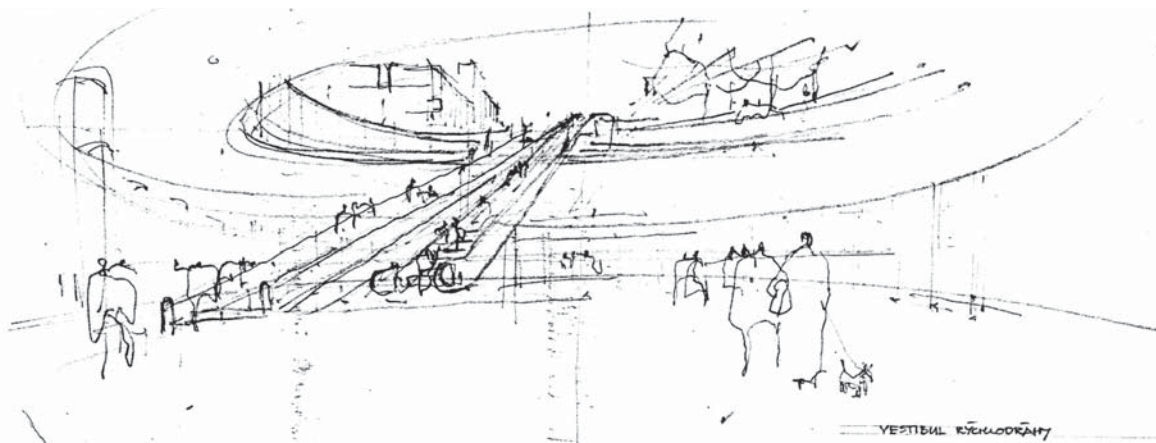
Ivan disponoval a disponuje skvelými organizačnými schopnosťami, ktoré uplatňoval nielen v architektonickej obci, ale najmä pri výchove nástupníckych generácií budúcich architektov nielen na svojej Alma Mater, ale aj v Košiciach, Brne a Ostrave. Každoročne pre nich organizoval študijné cesty nielen do Karfíkovho Zlína, Brna a Prahy, ale aj do zahraničia: Francúzska, Švajčiarska, Nemecka, Rakúska, Belgicka, pri ktorých nechýbali stretnutia s významnými architektonickými osobnosťami, po ktorých nasledovali vo vestibule FA výstavy a prednášky.

Ako bývalý vrcholový športovec a reprezentant ČSSR v ťažkej atletike si osvojil nielen princípy fair-play, ale aj odhodlanie prekonávať neúspechy, aby sa napokon stal víťazom.

Na tom všetkom, čo Ivan dosiahol a dokázal má veľkú zásluhu aj jeho skvelá manželka Eva, ktorá vždy pri ňom stála a stojí a je v každej životnej situácii zárukou perfektného rodinného zázemia. Spoločne aktívne zdieľajú spoločenský a kultúrny život v rôznych rovinách, zameraný na výtvarné umenie a najmä na klasickú hudbu a opernú produkciu.

Architekt Ivan Gürtler svojimi charakterovými vlastnosťami a zmyslom pre kvalitu architektúry bol a je príkladom pre mladú, budúcu architektonickú generáciu Slovenska, ktorej sa skoro polovicu svojho aktívneho života venoval. Je mimoriadnym zjavom, výraznou osobnosťou v širokom spektre architektúry a výchovy architektov u nás, s presahom našich hraníc.

Ing. arch. Viktor Šišolák
Bratislava

Stanice rýchlodráhy Bratislava – Petržalka
Štúdiá, 1977
Autori: I. Gürtler, J. Talaš

Pedagóg Ivan Gürtler

Keď sme v roku 1990 resuscitovali fakultu, otvorili sme ju architektom z praxe. Samé o sebe to nebolo nové, ale tento raz išlo o skokové riešenie, vyhlásili sme otvorené výberové konania na vedúcich novo zriadených katedier. Prijali sme celý rad architektov, Ivan Gürtler ako vedúci Katedry architektonickej tvorby administratívnych, školských, obchodných a dopravných stavieb sa veľmi rýchle stal jedným z pilierov fakulty.

Ivan je nositeľom architektonickej kultúry a noblesy svojich učiteľov ukotvenej v medzivojnovom období. Tvár sa mu rozziari keď spomenie otcov zakladateľov toho, čo dnes vnímame ako zdroje súčasnej slovenskej architektúry a architektonického školstva.

Učiteľstvo má zakódované v génoch, aj keď sa spontánne priznal, že začiatok pôsobenia na fakulte pre neho znamenalo učiť sa učiť. Architektúru prehlásil za rehoľu, tak chápal aj vzdelávanie, verný svojej poctivosti pri každej práci.

Jeho akademická kariéra je bohatá a presvedčivá. V roku 1991 sa stal prodekanom pre pedagogiku, vo funkcii pôsobil do roku 1994. Tento prodekanový „rezort“ obohatil o viaceré nové prístupy, obľúbené boli najmä brífingy a otvorené diskusie so študentami. Založil študentskú Cenu prof. Vladimíra Karfíka za najlepší semestrálny ateliérový projekt na FA STU. Bol to jeden z prejavov Ivanovej úcty k jednému zo zakladateľov dnešnej fakulty a jeho obľúbenému učiteľovi. Ako člen Vedeckej a umeleckej rady FA STU ovplyvňoval stratégiu výskumu na fakulte. Svojím založením tvorivého praktizujúceho architekta prirodzene presadzoval prístup „výskum navrhovaním“. V tomto zmysle uplatňoval aj univerzitný princíp, že výučba musí byť založená na vlastnom výskume učiteľa. Jeho karfíkovec pragmatizmus bol sprevádzaný rešpektom k teórii a histórii.

Svoj pedagogický potenciál spečatil úspešnou habilitáciou, v roku 1992 bol vymenovaný za docenta. V roku 2002 obhájil dizertačnú prácu a bol mu udelený akademický titul PhD.

Tvorivé úspechy Ivana Gürtlera sú hodnotené na inom mieste, tu len spomeňme, že vždy mal študentom čo ukázať ako vlastný názor na architektúru. Veľkolepou bilanciou bola akcia Gürtlerjugend v Design Factory v roku 2008. Výstava prác študentov a diplomantov ostala v pamäti ako ojedinelá stopa učiteľského pôsobenia IG.

Samostatnú pozornosť si zaslúžia zahraničné skúsenosti laureáta, nielen jeho nadobudnutá schopnosť vidieť architektúru z nadhľadu stredomorského horizontu, ale aj jazykový potenciál, ktorý významne využil vo svojej akademickej kariére. Spomínam si, že som o ňom hovorieval ako o ambasádorovi FA pre frankofónne oblasti. Z jeho iniciatívy obohatili prostredie fakulty viaceré osobnosti zo zahraničia, spomeňme aspoň Pierra von Meissa a Marcusa Röthlisbergera. Na jeho pozvanie prednášali zahraničné osobnosti ako napr. Vladimír Karfík, Harry Seidler, Božek Šípek a laureáti GP Obce Architektů. Študenti profitovali z jeho medzinárodných aktivít rôznymi spôsobmi. Organizoval študentské workshopy, výstavy, súťaže, prednášal na rôznych podujatiach. Garantoval viaceré predmety v druhom stupni štúdia.

Ivanovo pedagogické majstrovstvo sa tak povediac opiera o ceruzku alebo kaligrafické pero. V ostatných rokoch sme bok po boku viedli obhajoby záverečných prác na KA Fakulty umení TU Košice; aj tu kladenie otázok sprevádzal škicovaním, odpovede očakával v rovnakom duchu. Ďalší z jeho princípov: za architektúrou sa musí cestovať, architektúra sa musí kresliť. Rád pri tom načiera do spomienok na svojich učiteľov, na ateliérové konzultácie s hrbami škíc na duplexoch. Jeho vášnivý vzťah k nielen architektonickej kresbe nachádza neustále objektívne potvrdzovanie v celom rade medzinárodných podujatí a publikácií.

Od začiatku aktívne pôsobil v Bloku architektov a výtvarníkov, participoval na udržiavaní česko-slovenského kultúrneho a historického vedomia.

Písal skvelé texty o architektúre, jeho recenzie realizovaných diel sú stále atraktívnym čítaním. Málokto dokáže s takým zmyslom pre cit a vyváženosť zhodnotiť život a dielo bývalých zosnulých kolegov ako to dokáže Ivan. Spomínam si na jeho „hommage“ na Jana Štibrányiho, Ivanovho spoluprodekana, na pražského kolegu Miroslava Bašeho, Petra Havaša, Ivana Rullera a naposledy Jozefa Jankoviča.

Stále sleduje aktuálne dianie v architektúre a kultúre vôbec, obohacuje nás posielaním noviniek.

Nemožno vynechať ďalšiu osobnostnú a mentálnu črtu Ivana Gürtlera. Bol aktívny športovec a duchom ním ostal dodnes. Ako bývalý výkonný vzpieráč je zvyknutý riešiť záťažové situácie a má

nadštandardne vyvinutý zmysel pre fair – play. Študentom aj kolegom vo svojom okolí dával vždy náskok...som kúsok pred vami, tak sa snažte a dobehnite ma...

Ivan podporil kariérny rast mnohých kolegov svojimi oponentskými posudkami a stanoviskami pri obhajobách, dôsledne kritické postoje formuloval vždy noblesne a boli presiaknuté jeho úprimnou človečnosťou. Kto ho nepozná osobne, môže niektoré jeho postoje považovať za príliš prísne, ale to on len neznáša lenivosť a nedôslednosť.

Gürtlerovo učenie celkom samozrejme prekročilo hranice jeho domovského pracoviska.

Pozornosť mu postupne prejavovalo akademické prostredie mimo FA STU. Viedol „Majstrovský ateliér“ na Fakulte umení TU Košice, v rokoch 2009 – 2010 tak prispel k jej rozvoju. V rokoch 2010 – 2012 bol Vedúci špecializovaného ateliéru „M1 Architektúra mesta“ v rámci Magisterského študijného programu FA VUT Brno, v rokoch 2012 – 2016 pôsobil ako externý spolupracov-

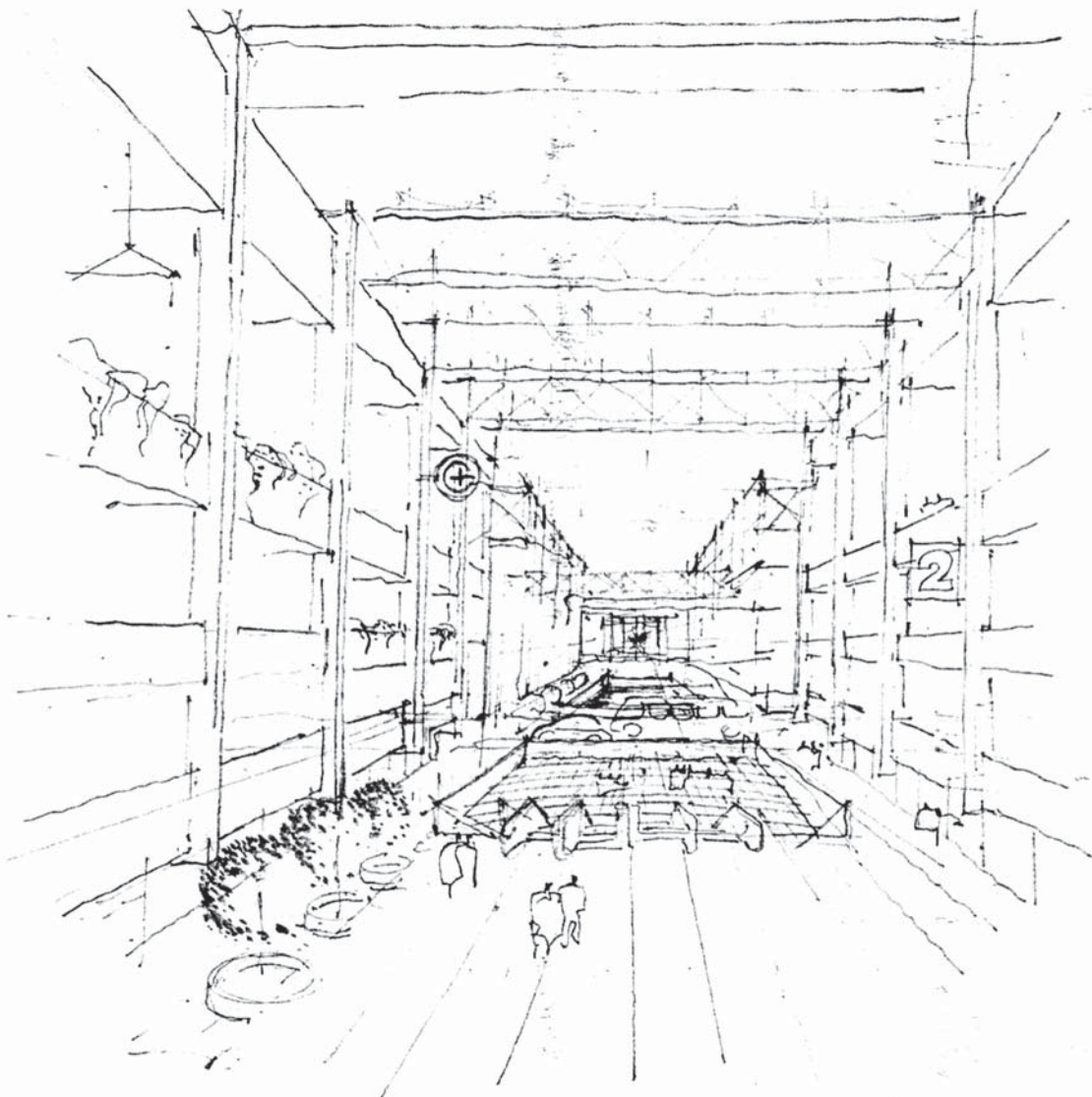
ník Katedry architektúry SvF STU. Pedagogickú dráhu zavŕšil formou externej výučby na Katedre architektúry FaSt VŠB TU Ostrava v rokoch 2018 – 2020.

Docent Gürtler sa osvedčil aj ako školiteľ v doktorandskom stupni štúdia. Spomeňme najmä dve významné úspešné doktorandky, M. Arch. Ing. arch. Máriu Topolčanskú, PhD. a Ing. arch. Alenu Kubovú – Gauché, PhD.

FA STU udelila v roku 2009 Ivanovi Gürtlerovi medailu Emila Belluša ako poďakovanie za jeho pedagogické pôsobenie. TU Košice uznala jeho kvality udelením čestného titulu Dr. h. c. „za mimoriadny prínos na formovaní Fakulty umení TU Košice a významný podiel na jej úspešnom napredovaní“, v roku 2018.

Ivan Gürtler celkom iste patrí na panteón nien slovenského architektonického vzdelávania.

prof. Ing. arch. Robert Špaček, CSc.
dekan FA STU 1990 – 1994, 1996 – 2002

Stanice rýchlodráhy Bratislava – Petržalka
Štúdia, 1977
Autori: I. Gürtler, J. Talaš

Ivan G – niečo ako medailon

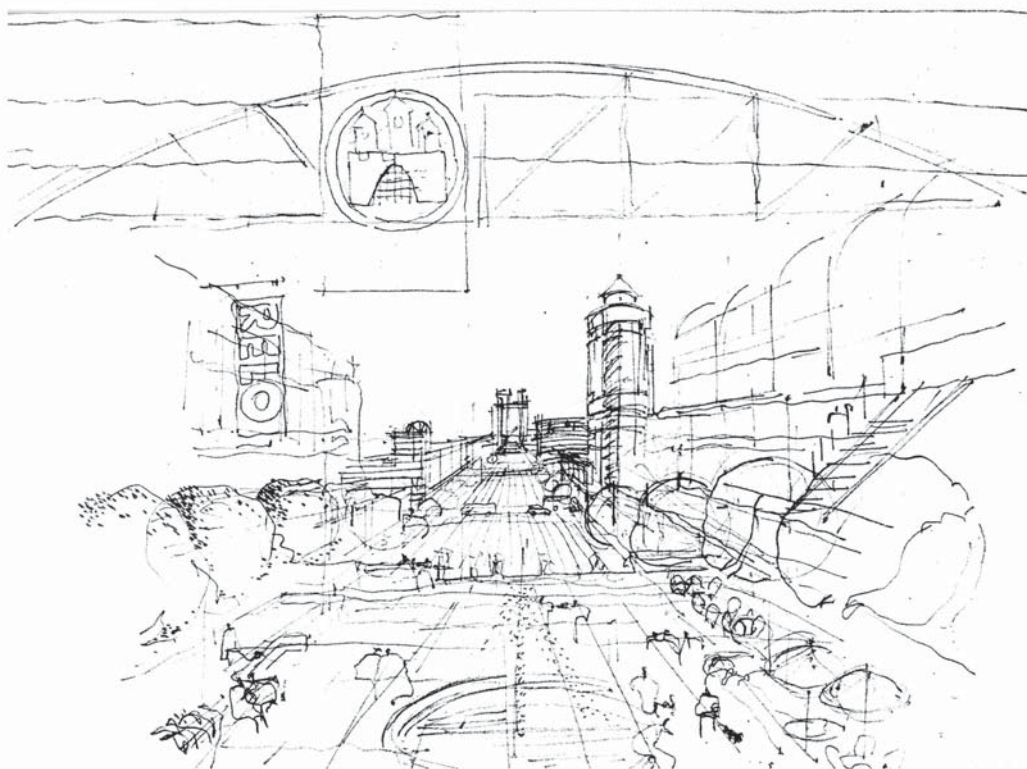
Ivan – náš Doctor honoris causa, ktorý ako prezident Spolku architektov Slovenska nám pomáhal pri formovaní architektonického univerzitného vzdelávania v Košiciach, ako prodekan FA STU nám radil ako profilovať štúdium; od roku 1999 ako dlhoročný člen viacerých našich Vedeckých a umeleckých rád priamo tvaroval našu Fakultu umení ako umeleckú školu v prostredí Technickej univerzity. Na základe vlastných skúseností zo štúdií na Akadémii výtvarných umení v časoch Pražskej jari vždy prízvukoval dôležitosť integrity výtvarných umení, dizajnu a architektúry s poznámkou „nezabúdajte na posolstvo bratislavskej FAPS-ky“, ktoré sa neustále snažíme niesť v silnej vzájomnej kooperácii s našou Stavebnou fakultou.

V rokoch 2009 – 2010 viedol na našej fakulte otvorený Majstrovský ateliér s piatimi diplomantmi, ktorí sa zaradili do významnej skupiny nesúcej pomenovanie Made in IG. Vtedy nás Karfíkovec Ivan naučil, že architektúra sa musí odmakaf a o jej priazeň je potrebné bojovať. Jeho tím

Made in IG musíme doplniť ďalšou veľmi početnou skupinou architektov, ktorá na východe hrdo nesie označenie Evaluated by IG, pretože Ivan celé obdobie nášho fungovania bol predsedom alebo podpredsedom všetkých našich štátnicových komisií za posledné dve desaťročia. K nim sa pripája ďalšia skupinka, do ktorej sa hrdo hlásim aj ja – Formed by IG. Ivan oponentúrou mojej habilitačnej práce z roku 1998, článkom Malý Veľký dom v časopise ARCH 8/1999 naštartoval dodnes nekončiace tútorstvo mojej púte za architektúrou. Ako pedagóg najviac som sa naučil v „jeho“ štátnicových komisiách, kde som roky sedával s velikánmi českej architektonickej školy a viacerými významnými zahraničnými architektami a pedagógmi.

Dr. h. c. doc. Ing. arch. akad. arch. Ivan Görtler, PhD. ďakujem Ti, že môžem kráčať za Tebou.

doc. Ing. arch. Juraj Koban, PhD.
vedúci Katedry architektúry FU TU Košice
dekan FU TUKE v rokoch 1994 – 2012
AA SKA KOPA s.r.o. Košice

Stanice rýchlodráhy Bratislava – Petržalka
Štúdia, 1977
Autori: I. Görtler, J. Talaš

Ked' sa povie Ivan Gürtler...

..., vybaví sa mi – asociujem – „môj kantor“. Môj, pretože sa poznáme už cez dve generácie. Kantor, to znie dôstojne, významne, ale aj prísne. Kantori sprevádzali svojich žiakov počas štúdia, ukazovali im príklady z praxe, dávali rady a zároveň vyžadovali disciplínu a sebakázeň sebadisciplínu. Formovali názory svojich študentov, otvárali im oči a pripravovali ich na praktizovanie povolania architekt. Ivan je a ostane architekt telom a dušou a takisto ako aj pedagógom (telom aj dušou).

Bol prvý, ktorý po nástupe demokratického systému po roku 1989 sa rozhodol namiesto budovania svojho ateliéru pre pedagogickú prácu. Prišiel z praxe, kde sa plánovalo a takisto aj realizovalo. Navrhoval a realizoval ako architekt nielen v Československu, ale aj v zahraničí. Je nositeľom mnohých ocenení. Rozhodol sa odovzdať tento fundus znalostí ďalej mladej generácii, ktorá vykračovala do novej éry demokracie. Tento krok bol rozhodne správny a teraz, keď sa na to pozerám z retrospektívneho hľadiska, veľmi ľudský a vysoko morálny. Investovať do výchovy mladej generácie architektov je viac ako naprojektovať 10 mrakodrapov, alebo finančne podporiť start-up. Je to dlhodobá investícia do budúcnosti celej spoločnosti, ktorá sa vypláca a dividendy, ktoré Ivan dostáva, sú viac ako uspokojivé. Môžem povedať, že skoro všetci jeho študenti sa prepracovali na vrchol nielen slovenskej, ale aj svetovej architektonickej scény. Založili si vlastné ateliéry, vedú tímy architektov a odovzdávajú svoje skúsenosti ďalej. Ako sa hovorí, DNA sa nezaprie. Živý záujem o kultúru a umenie preniesol aj na svojich diplomantov.

Svoje skúsenosti zúročil nielen v pedagogickej činnosti, ale aj v práci nielen pre česko-slovenskú, ale aj medzinárodnú architektonickú komunitu. Jeho pôsobenie v SAS s presahom až do medzinárodných architektonických organizácií, ako aj prehlbovanie aktívnej spolupráce medzi európskymi fakultami architektúry je jedinečné a malo by ostať nastavenou latkou pre všetkých pedagógov na našej fakulte.

Ivan je nielen architekt a pedagóg, je ako pravý bratislavčan kozmopolita. Nie je mu cudzie komunikovať s francúzskym veľvyslancom, či prednášať pred nemeckými kolegami.

Je mi cťou, že som mal možnosť skončiť ako jeden z prvých diplomatov pod jeho vedením.

Vyžadoval nadpriemernosť, naučil nás neuspokojíť sa s mainstreamom ako profesne tak aj intelektuálne. Ostane pre mňa navždy príkladom kantora „par excellence“.

Do ríše architektúry vedie veľa dverí, som rád že mi Ivan otvoril tú pravú bránu...

Dipl. Ing. Martin Závrecký
absolvent IG, FA STU Bratislava, 1993
Freier Architekt BDA,
BASTMANN+ZAVRACKY
BDA Architekten GmbH., Rostock

Vďaka a hrozba

Prišiem laudatio na svojho bývalého pedagóga. Hrozná. Laudare je chváliť. Laudatio je veľa vecí – preslov, pochvala, velebenie. Najpresnejšie a najbližšie tomu, čo chcem napísať a povedať je asi...prejav vďaky.

Desia ma situácie, keď je niečo ukončené a človeka treba zachytiť rýchlou životopisnou skratkou. Skrátim spomienku na seba a druhých, vzťahy sploštim a podam očakávateľný popis našej významnosti. Idealizovať život. Nechcem to urobiť, neviem to.

K odovzdávaniu Ceny E. Belluša sa všetci zídu na počesť Ivana Gürtlera ako architekta a vysokoškolského pedagóga. Bude to všetko veľká sláva a česť.

Na vysokých školách i mimo nich sa cťou operuje často. Možno príliš často.

Na cti sú založené čestné akademické statusy – doktoráty honoris causa.

Každý ročník absolventov prisahá na akademickú česť.

Myslím, že ako vysokoškolský pedagóg Ivan Gürtler česť nepotrebuje dokazovať zvonku.

Zachoval si ju.

Nelegitimizoval status quo školy nekonečným zotrúvaním v jej estabishmente za každú cenu. Nepotvrdoval zavedené kariérne návyky druhých. Preto migroval. Muselo to byť veľmi vyčerpávajúce. Inak by to ale nedávalo zmysel jemu.

Vystavil svoju výuku i študentov veľkému tlaku pohľadov zvonku, ideálne zo zahraničia. Vedel, že tú náročnosť a pozornosť potrebuje on aj my.

Nie náhodou hneď ako po roku 1990 prišiel na FA STU v Bratislave z praxe prelomovať stav vecí. On de facto v 90. rokoch začal praktizovať to, čo je až dnes na tej istej škole štandardom vertikálnych ateliérov architektúry. A ani dnes nie všetkých.

Pevná, relatívne uzavretá zostava študentov v jednom ateliéri, pre ktorý zabezpečil jeden fyzický priestor. Architektonická tvorba nebol predmet, bol to spoločný priestor. Vždy precízne komplexné zadanie semestrálnej práce v ateliéri. Hostujúce prednášky. Cesty po Európe modrým mikrobusedom. Nikdy nás nenechal prezentovať výsledky semestra bez toho, aby v ním pozvanej komisii nesedeli podstatní ľudia z praxe a z dobrých škôl, veľmi často zo zahraničia. Najčastejšie z Prahy, kde sám študoval a absolvoval AVU v roku 1968. Ak sme my, už v roku 1997, u neho absolvovali pred komisiou vedenou Alenou Šrámkovou – hrozne nám vynadala a potom nás navrhla na všetky ceny – tak teraz by to musela byť minimálne Francúzka Anne Lacaton. A nie preto, že by mala v Bratislave iný byznys a vedľa toho si robila PR. Musela by – ako Alena Šrámková – pricestovať pravidelne len kvôli nám. Teda kvôli a vďaka nemu. V istom zmysle na tých pár výnimočných rokov na bratislavskej škole zaviedol štandard považovaný za nutnosť až v súčasnosti.

Ivan Görtler je učiteľský živel, nie typický kariérny akademik.

Eva Görtlerová, jeho žena, je významnou súčasťou jeho významnosti.

Nikdy to pred nami nijako neskrýval. Naopak, učil veľmi autobiograficky. Predstavoval pre mňa vždy rovnováhu práce a života. Všetkým mu nie je architektúra ako profesia ale rodina a škola. (Nesúhlasil by so mnou, rád deklamuje silné slová o architektúre. Rád cituje nejakých veľkých architektov. Tí nikdy moc nezaujímal mňa. Najviac ma vlastne bavilo, že architektúru chápe ako to, ako spolu všetci žijeme a prečo. Vychádzal pri tom zo svojho života. Spozornela som až pri citátoch, ktoré začínali „moja Eva tvrdí...“).

Docent Ivan Görtler je vynikajúci vysokoškolský učiteľ. Študovať a diplomovať v jeho ateliéri bol úkaz. Boli tam so mnou vo všetkých semestroch posledných dvoch rokov štúdia neuveriteľní spolužiaci a spolužiačky. Bolo to na nás všetkých vidieť. Tá samozrejmosť. Nikdy sme neriešili hlúpe zadania. Navrhovali sme dobré domy. Dobré sme všetci vyzerali. Stále dobre vyzerali a stále je nás dosť vidieť.

Je pre ktorúkoľvek školu vždy tak trochu hrozbou.

Nezaradil sa do existujúcej akademickej praxe. Chcel ju meniť.

Neučil nás ako sa zaradiť do architektonickej praxe. Učil nás, že je nutné ju ovplyvňovať, meniť.

Byť dobrí a byť tak trochu hrozbou spoločnosti zároveň.

M. arch. Ing. arch. Mária Topolčanská, PhD.
absolventka IG, FA STU Bratislava, 1997
vysokoškolská učiteľka, AVU Praha

Pán docent...

Pán doc. Ing. arch. akad. arch. Ivan Görtler, PhD., Dr. h. c., možno ani nevie, ako veľmi ovplyvnil moje smerovanie a aké hlboké a prekvapujúce pre mňa bolo uvedomenie si, že je potrebné sa pozeráť „otvorenými očami“ na všetko, čo máme na dosah. Niekedy stačí len natiahnuť ruku, a pritom cítiť, vidieť a rozmýšľať!

Po Nežnej revolúcii sa stal mojim pedagógom. Prišiel z praxe na FA SVŠT a ja som tam nastúpila ako študentka. Jeho prístup k nám i k výuke bol vzácné inovátny. Upozorňoval nás na nutnosť vnímať veci a dianie okolo nás, o všetko toto sa zaujímať, rozumieť vzájomným súvislostiam a správne ich vyhodnocovať. Chcel, aby sme sa zaujímali aj o iné druhy umenia, ako je literatúra, ale najmä výtvarné umenie. Učil nás, akým perom kresliť, ako ho držať v ruke alebo ako si správne obaliť stôl... Aj obyčajné veci sa stali zaujímavými a viacerí z nás ho chceli spoznať viac.

Podarilo sa nám dostať sa k nemu do ateliéru, zúčastniť sa tzv. výletov za architektúrou a viesť s ním dlhé rozhovory nielen o architektúre, ale aj o etike architekta, o tom, ako môže architekt ovplyvniť život iných, zanechať odkaz budúcim generáciám, aj o tom, čím môže byť fakulta Fakultou architektúry...

Bol prísny, vyžadoval záujem o štúdium a hlavne si želal, aby sme sa snažili na sebe stále pracovať, neuspokojili sa s priemernosťou, vedeli odprezentovať svoju tvorivú prácu.

Jeho organizované výlety za architektúrou boli jedinečné, a to nielen tým, že dovedy sa nekonal, ale aj preto, lebo „otvárali oči“ nejednému študentovi. Podarilo sa mu naučiť nás milovať architektúru. Naučil nás pokore. Pochopili sme, že je dôležité neustále zvyšovať záujem o nové podnety, no nezabúdať na hodnoty vytvorené v minulosti. Dostal mnohých z nás ďalej, než si možno myslel.

V čase môjho štúdia sa doc. Görtler stal na fakulte prodekanom pre vzdelávanie, ktorý nero-

bil len to, čo sa od neho klasicky požadovalo, ale bol aj prodekanom, ktorý mal veľký záujem o postrehy a názory študentov. Nemal ich za nerozvážnych mladých ľudí, naopak, počúval a ich slovám prikladal vážnosť, vysvetľoval, ukazoval... Neprekážalo mu, keď čas výuky skončil a rozhovory trvali ešte oveľa, oveľa dlhšie.

Dovoľujem si povedať, že pán doc. Ing. arch. akad. arch. Ivan Gürtler, PhD. Dr.h.c., viacerých mladých ľudí naučil pozeráť sa na problematiku z iného uhla pohľadu. Ukázal im, ako sú nielen idea, ale aj ten najmenší detail dôležitý pri tvorbe.

Mladých nadšencov o architektúru viedol aj na iných fakultách, univerzitách ako na Slovensku, tak aj v Čechách, ale jeho záujem o našu Alma mater neúficha.

Čas na rozhovor si vždy nájde. Jeho originálne názory na výuku architektúry stále otvárajú nové obzory. Častokrát aj mne, ako prodekanke pre vzdelávanie na FA STU, pomáhajú lepšie pochopiť situácie a nájsť ich riešenia. Dôležitosť študenta, mladého človeka, nadšenca pre architektúru je aj pre mňa neprehliadnuteľná a má významné postavenie v mojej práci.

Snaha vybudovať uznávanú fakultu, ktorá ponúka študentom inšpiratívne prostredie, inovatívne spôsoby vzdelávania za prítomnosti architektov, dizajnérov či umelcov z praxe, rovnako aj úsilie propagovať výsledky študentských prác nielen v profesijnom prostredí, ale i na verejnosti, umožňovať študentom študovať alebo vykonávať prax aj v zahraničí, pedsavzatie vychovať zo študentov architektov schopných tvoriť diela súčasne účelné i estetické, boli vždy krédom pána docenta Gürtlera a stali sa inšpiráciou pre mnohých z nás. Vďaka za všetko pán docent!

doc. Ing. arch. Danica Končeková, PhD.
Ústav architektúry občianskych budov,
prodekanka pre vzdelávanie FAD STU
2018 – doteraz

Milý pán docent,

dovoľte mi, aby som Vám k Vášmu nádhernému oceneniu poprial všetko najlepšie. Pri tejto príležitosti Vám chcem poďakovať za tie roky, ktoré sme spolu strávili či už vo vzťahu učiteľ a žiak alebo už ako kolegovia.

Vynárajú sa mi na Vás stále iba milé spomienky. Aj keď ste si svojou priamou povahou a konaním často aj v školskom prostredí vytvárali nepriateľov, pre mnohých ste boli inšpiráciou ako pedagóg architekt. Váš svieži závan výuky, ale aj činnosť

prodekana do značnej miery pozitívne ovplyvnili generácie mladých architektov. Volali ich „Gürtlerjugend“. Patril som medzi nich aj ja. Boli ste veľmi prísny, ale aj spravodlivý. Náročný na seba, ale aj na iných. Mali ste víziu a priemer bol pre Vás nedostatok. To čo platilo na fakulte za „bolševika“ nebolo merítkom Vášho snaženia.

Vždy ste ma učili, že dôležité je vedieť, komunikovať, snažiť sa a nepoľaviť. Ukázali ste mi ako mám nazeráť na architektúru a ako o nej zmýšľať a dali ste mi možnosť vidieť ju naživo pri zahraničných výjazdoch s nami – Vašimi študentami. Výsledkom tohto snaženia bola aj Cena Prof. Karfíka, ktorú som pod Vaším vedením dostal. Poznal som Vás nielen ako pedagóga, ale aj ako človeka, ktorý dokázal pomôcť ľudsky. V mnohom mi to pomohlo aj pri pôsobení v zahraničí, či už na akademickej pôde alebo v svetovo uznávaných ateliéroch. V jednej jedinej veci ste sa možno mylili. Vraveli ste mi, že dôležité je nabráť skúsenosti a vrátiť sa s nimi späť do rodiska. Dnes viem, že vrátiť sa bola asi chyba...

Do dnešných dní na fakulte rezonuje Vaše meno. Svedčí o tom tento pravdivý vtíp z nášho akademického prostredia. Znie takto: Stretnú sa dvaja. Prodekan a garant. Prodekan vraví garantovi. Nepríde ti ten Pavúk nejaký divný!? Garant: Nie, on je iba bývalý Gürtlerovec... enfant terrible.

Preto Vám chcem popriať veľa osobných úspechov, ale hlavne dobré zdravie.

Ing. arch. Ján Pavúk, PhD.
absolvent IG, FA STU Bratislava, 1997
Ústav architektúry obytných budov
FAD STU Bratislava

Talent, dŕina a výchova študenta v budúceho architekta

Profesionální mistr Evropy Lukáš Konečný pro Český rozhlas uvedl, že na špici ho nedostal talent, ale dŕina a psychika. O dŕinosti talentu nech polemizovat. Zapomíná se ale na roly trenéra. Já jsem mněl to štěstí, že jsem mněl nejlepšího „trenéra“. „Trenéra“ docenta Gürtlera, kterého „trénoval“ Karfík a toho zase „trénoval“ Frank Lloyd Wright.

V roce 2003 jsem absolvoval Fakultu architektury STU v Bratislavě pod vedením doc. Ing. arch. Akad. arch. Ivana Gürtlera, CSc. Pro mě to bylo, jako bych vyhrál mistrovství Evropy. Práce v ateliérech pod jeho vedením byla o talentu, dŕině ale také i o výchově študenta v kultivovaného architekta. Vědět normy a mít přehled ve světové

architektúre bylo samozřejmostí. Normy jsme procvičovali na každé konzultaci ateliéru. Svým charakteristickým kaligrafickým perem návrhy opravil nebo naskicoval konkrétní dispozice realizované stavby světových architektů. Vzpomínám, že dvojhodinový spánek před konzultací ateliérové tvorby byl luxusem. Přehled o architektuře jsme doplňovali každoročními zahraničními exkurzemi, které docent Gürtler organizoval pro své studenty. Byly doplněné výkladem architekta, autora navštívené realizované stavby. Omluva, že student neumí jazyk neobstála, museli jsme improvizovat, pomoci si navzájem. Chápete, že motivace k učení cizího jazyku byla silná.

Byl mi také vzorem v kultivovaném a odborném projevu, v etice, v přístupu člověka k člověku, jednoduše vzorem při proměně v budoucího architekta. Jako pedagog ale i člověk, dokázal v těžkých chvílích povzbudit, poradit i podpořit. NedoVOLIL mi odejít ze školy, když jsem byl na pochybách. Za to mu dnes děkuji. Své studenty bral jako svou rodinu, nazýval nás „svými školskými dětmi“. Ale aby bylo jasné, nic nebylo zadarmo, vše muselo být odpracováno doslova až s německou precizností. Duplex se skicami musel být kultivovaně oříznutý a čistý, bez jakýchkoliv nečistot.

Úspěšným absolvováním školy zájem pedagoga o své absolventy neskončil. Snažil se být s námi i nadále v kontaktu. Stal se mým oponentem dizertační a také habilitační práce. Pro mě se stal vzorem, kterému jsem se chtěl vyrovnat. Byla to pro mě výzva. Být tak dobrý jako můj pedagog. Udržet s ním krok ale není lehké. V momentě, když jsem se stal docentem on dostal čestný titul Doctor Honoris Causa. Pořád na sobě pracuje, posouvá hranice, a proto si ho vážím. Má můj obdiv a respekt.

doc. Ing.arch. Juraj Dulenčín, PhD.,
absolvent IG, FA STU Bratislava, 2003
vedúci Ústavu architektúry FAST VUT Brno

Legenda menom Gürtler

Keď som nastúpil na Fakultu architektúry v r. 1997 vnímal som ju prizmou vyrastajúcich benzínových púmp, kostolov pračudesných tvarov a Eiffelovej veže. Nemal som žiadne odborné zázemie, ktoré by ma usmernilo, iba som trochu kreslil a bavila ma deskriptívna geometria. V „druháku som vyfasoval Gürtlera“, pedagóga o ktorom kolovali na škole všakové husté legendy. Od prvého stretnutia som pochopil, že tie legendy sa zakladali na pravde. Bol to ťažký rok, kde som strávil dlhé hodiny v knižnici, alebo v ateliéroch,

naučil som sa správne trhať duplex, používať krejón a že nie je čiara ako čiara. Na konci semestra som bol rád, že mám túto skúsenosť za sebou. Do ďalšieho ročníka som však naskočil silnejší, seabedomejší, do knižnice a na prednášky som nechodil z donútenia ale zo záujmu. Otvoril sa mi nový svet, mestá a budovy som prestal vnímať cez benzínové pumpy a kostoly prapodivných tvarov. V „tretiaku“ som prvýkrát na vlastné oči videl Corbusiera, Nouvela, Calatravu, Piana ale aj povestnú Eiffelovu vežu. A bol to práve docent Gürtler, ktorý mi otvoril oči a naučil vnímať architektúru z inej perspektívy.

S odstupom času vnímam aj na vlastnom prípade obrovský prínos, ktorý mal docent Gürtler pre študentov a teda pre celú školu. Aj keď jeho metódy sa mnohým zdali nekompromisné a nie každému boli po vôli, zanechal po sebe plejádu pokračovateľov, ktorí sa presadzujú v architektonickej praxi ako skúsení odborníci nielen doma, ale aj v zahraničí. Ako pedagóg nepoznal kompromisy, išiel až na kraj svojich a našich možností, snažil sa z nás vydolovať maximum. To isté vyžadoval aj od svojich kolegov, pedagógov, čo mu neraz spôsobovalo nemalo problémov. Škole nezištne obetoval všetku svoju energiu, často zvädzal boje s veternými mlynmi, ktoré by iní dopredu vzdali. Veľakrát bol v tomto boji osamotený, čo ho stálo veľa psychických ale aj fyzických síl.

Po skončení školy som mal možnosť spoznať aj druhú, ľudskejšiu stránku, Ivana Gürtlera. V súkromí som objavil žoviálneho, spoločenského a citlivého človeka, manžela, otca a starého otca, ktorý veľmi hrdo a osobne prežíval každý úspech svojich študentov, ale rovnako ťažko znášal neúspechy a krivdy.

S docentom Gürtlerom sa bezpochybné spája celé jedno obdobie Fakulty architektúry, kde počas celého svojho pôsobenia držal úroveň výučby a chodu tejto inštitúcie na vysokej úrovni. Tak ako majú športovci a hudobníci svoju Hall of Fame, tak isto by si aj docent Gürtler zaslúžil čestné miesto na tejto pomyslenej tabuli vedľa veľikánov ako Karfík, Belluš, Hruška a iní.

Ing. arch. Roman Žitňanský, AA SKA
absolvent IG, FA STU Bratislava 2003
riaditeľ Sekcie verejných priestorov,
Metropolitný inštitút Bratislava

Náš docent

Aj pre mňa je veľkou čťou ponúknuť verejnosti môj osobný vzťah a skúsenosť s našim učiteľom architektúry ako aj praktických rád do života pánom Dr.h.c. doc. Ing. arch. Akad. arch. Ivanom Gürtlerom, PhD., ktorého sme oslovovali trošku skrátene – pán docent.

Keď ma na Fa VUT v Brne pri nástupe do magisterského štúdia upozornil môj kamarát Jano Ertl, dnes architekt vo Švajčiarsku, na Modul pána docenta s jeho stručným popisom, neváhal som to riziko podniknúť. Naše prvé osobné stretnutie s ním bolo tuším ešte pred začatím semestra, keď nás pozval na obhliadku Košíc. Náš kolega a predchodca z Košíc Lukáš Sečka nás pripravil na to, aby sme boli dochvilní, že docent príde o 12.00. Čakali sme ho v aule FU TUKE. Pán docent docestoval do Košíc vlakom ráno z Bratislavy. Šiel peši zo stanice k TU a pred nami sa zjavil presne na pravé poludnie. Veľmi to na mňa zapôsobilo. Po tom, čo sa nám predstavil, nepochybovali sme, že je veľmi disciplinovaným a tvrdým chlapom, ktorý kladie vysoké nároky rovnako na seba, ako aj na svojich študentov, na ktorých mu záleží. S Košicami to dopadlo dobre. Pri sightseeingu na hranici so športom sme sa s vyplazenými jazykmi tiahli za docentovým chrbtom, ktorý sa pri vtedajšej horúčave neúnúval, vyzliecť si svoje hrubé sako. Takto to bolo aj v našom ateliéri, keď sme s ním trávili celé dni. Svoj výrok, že architektúra nemá nohy, kvôli čomu treba za ňou chodiť, myslel vážne. Veď v priebehu dvoch rokov nášho štúdia sme boli dvakrát v Košiciach, raz v Bratislave či Ostrave, v Linzi či v západonemeckom Porúří. Voľba destinácií sa vzťahovala na nami vypracovávané projekty s ohľadom na vtedy prebiehajúcu tému EHMK.

Pri našej prvej ceste do Linzu som si všimol, že pán docent bez problémov komunikuje nemecky. Keď som sa ho pýtal, ako to, že hovorí nemecky, keď pri svojom predstavovaní spomínal iba francúzštinu, odpovedal: „Vieš Mafo, musíš sa snažiť.“

Naša veľká cesta do Porúria v roku 2011 nám poskytla náhľad do reálnych dôsledkov ľudskej činnosti a jej vplyvu na prostredie, v ktorom žijeme. Obrovské ťažobné a hutnícke závody v Porúří boli čiastočne asanované a dostali novú funkciu. Z geopolitického či environmentálneho spektra je tento čin obrovskou zmenou vo vývoji, alebo inak povediac krokom naspäť, teda bližšie k udržateľnosti, ktorá v minulom storočí očividne utrpela.

Videli sme pri našom pobyte v Porúří viacero miest: Düsseldorf, Dortmund, Duisburg, Gelsenkirchen, Bochum, Essen, Herne, ktoré sme zdokumentovali s ohľadom na premenu závodov na

verejné priestranstvo v putovnej výstave, ktorá navštívila Brno, Ostravu, Bratislavu, Košice.

Okolnosti sa vyvinuli tak, že som sa na podnet pána docenta s Božou pomocou doučil nemčinu a mám tú česť pozorovať vývoj v Porúří už niekoľko rokov, a to priamo z Düsseldorfu, z prostredia prominentnej architektonickej kancelárie ingenhoven architects, ktorá razí cestu udržateľnosti, stvárnenia, inovácie nielen v Nemecku, ale aj vo svete. Odborné témy sa od času našej návštevy Porúria značne rozvinuli. Denno-denne sa stretávame s novými výzvami v spotrebe a získavaní energií, vo vytváraní ideálnych podmienok okolia človeka v urbanizovanom priestore s ohľadom na zložité ekonomické nároky výstavby, celkový imidž, či iné špecifické aspekty. Už teraz viem, že ak bude podobná študijná cesta v roku 2030, ako tá, ktorú navrhol pán docent, vznikne ňou veľmi dobrý podklad ku konfrontácii.

S pánom docentom sme strávili obdobie v rokoch 2010 – 2012. Videli sme ho smiať sa, kričať, povzbudzovať nás, modliť sa, smútiť, či robiť si starosti. Jeho osobnosť je pre mnohých z nás veľkým vzorom vytrvalosti, obetavosti, smelosti a sebadisciplíny, ktoré nám architektom verne slúžia pri našom napínavom povolání. Za toto patrí pánovi docentovi naša vďaka. Prial by som si, aby sa naše slovenské obyvateľstvo týmito atribútmi pánovi docentovi podobalo, aj keď sa od neho v prízvuku reči niekedy diametrálne líši.

Ing. arch. Matej Ferenc
absolvent IG, FA VUT Brno, 2012
Project Manager, ingenhoven architects,
Düsseldorf

IG: Architekt / Učiteľ / Mentor/ Rodinný priateľ

... to sú slová, ktoré mi prvé napadnú v chronologickom slede.

Prvé naše osobné stretnutie bolo vo februári 2009 na pôde Katedry architektúry, Fakulty umeňní Technickej univerzity v Košiciach, kde začínal pod Vaším vedením „Majstrovský ateliér architektúry“ v letnom semestri nášho 5.ročníka štúdia.

Stále si živo spomínam na Vaše slová a čistý papier položený na stole v školskom ateliéri po Vašom predstavení, Vašej prezentácii ako architekta a pedagóga. Na ten čistý hárok sme mali napísať mená tí, ktorí sme sa rozhodli prihlásiť sa k Vám do ateliéru. Keď ste sa vrátili po prestávke, vzali ste do ruky papier, na ktorom bolo napísaných päť mien. S náznakom humoru, ale dostatočne vážne ste vtedy povedali: „Tí, čo ste sa sem

napísali ešte síce neviete, čo ste spravili, ešte ma nepoznáte, ale máte odvahu.“

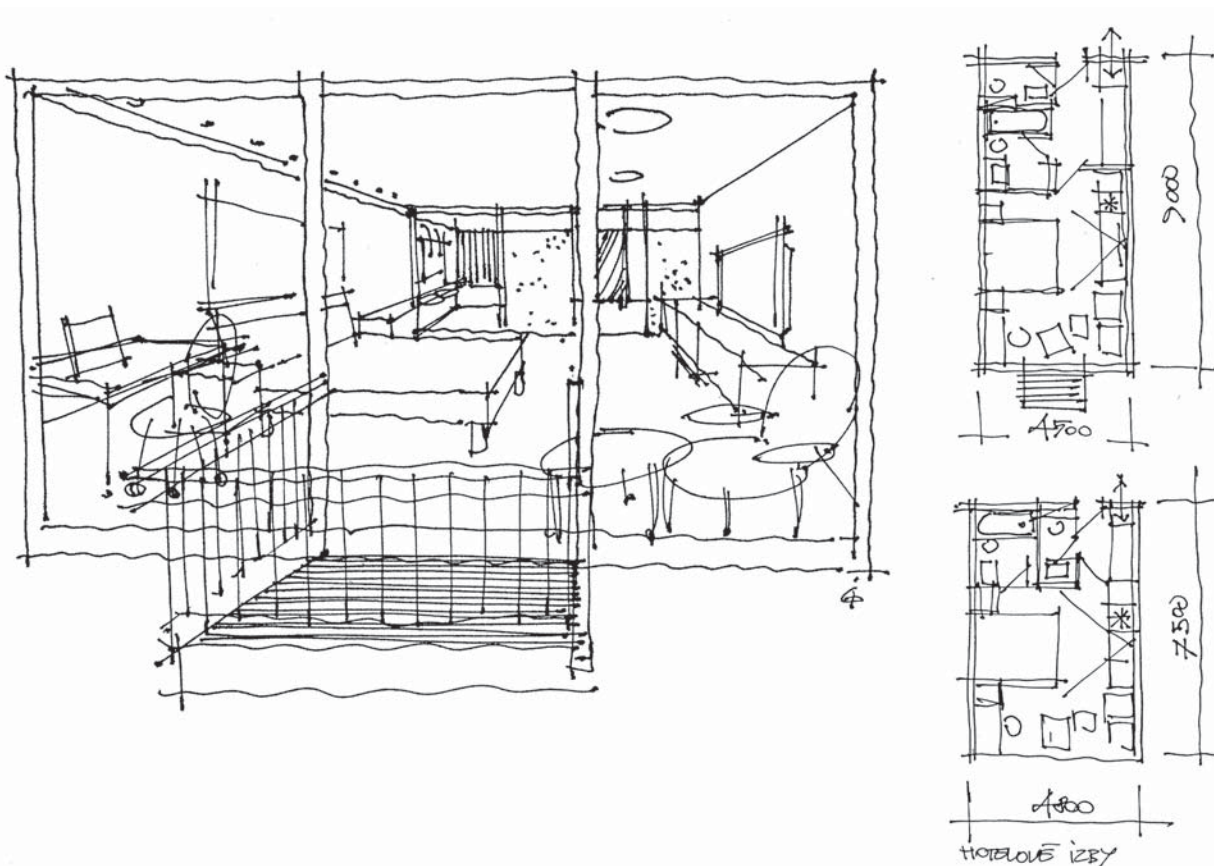
Som vďačný, že som vtedy nabral odvahu napísať na papier aj svoje meno. Ako tému svojej diplomovky som si vybral revitalizáciu centra rodných Markušoviec. Neodpustili ste si osobne so mnou zoznámiť sa nielen s riešenou lokalitou, ale aj s mojím rodným mestom. Jeho osobitosť a bohatosť, historická minulosť konfrontovaná so súčasnosťou vás tak zaujali, že ste si Markušovce doslova zamilovali. Po takmer dvoch rokoch strávených v školskom ateliéri pod Vaším vedením, keď sme sa už lúčili (ja už s diplomom v ruke) som od Vás dostal otázku: „Si spokojný?“ Moja odpoveď vtedy bola: „Mám to za sebou, ale X vecí by som urobil ešte inak, lepšie, dotiahol do väčšej podrobnosti....takže úplne spokojný a pokojný nie som.“ „Tak to má byť, pamätaj si, vždy keď odovzdáš nejaký projekt a budeš nespokojný, nepokojný.... tak to bude dobre, a tak to má v živote architekta byť“ – to boli slová Vašej reakcie. S odstupom času som pochopil, o čom hovorila aj kolegyňa architektka Mária Topolčanská, v prednáške k Vašej výstave „Made in IG“ v Ga-

lérii Jaroslava Fragnera v Prahe, ktorú nazvala veľmi výstižne: „NEPOKOJNÍ“. Áno, našim životným poslaním architektov je byť ne(s)pokojní a s pokorným pokojom sa snažiť meniť priestor, v ktorom žijeme k lepšiemu. Nenápadne a nepriamo tak ovplyvňovať životy mnohých cez architektúru, cez priestor, ktorý vytvárame pre životy ľudí. Architektúra, v ktorej vyrastáme, pohybuje sa a žijeme, pracujeme a oddychujeme, či si to už uvedomujeme alebo nie, ovplyvňuje to akými sa stávame, akí sme, ako sa správame, kam sa posúvame a kam smerujeme...

Bolo mi cťou byť Vaším žiakom pán docent a veľmi si vážim všetko, čo som sa mohol a stále môžem od Vás sa naučiť pri každom našom stretnutí. A ako jeden z posledných „Made in IG“ z Košíc, teraz už Váš kolega architekt, kolega učiteľ a priateľ našej veľkej Markušovskej rodiny.

Ď A K U J E M

Ing.arch. Lukáš Sečka, PhD.
absolvent IG, FU TU Košice, 2010
Katedra architektúry FU TU Košice,
AA SKA, Levoča

Rekonštrukcia a prístavba hotela Zochova chata, Modra-Harmónia
Štúdiá, 2006
Autori: I. Gürtler, O. Csáder

Made in IG

Toto poďakovanie nie je pre mňa len vec profesná a odborná, ale aj značne osobná. Ako som si sadla k počítaču, že napíšem hravo a rýchlo pár viet, vynorilo sa mi množstvo spomienok a ťažko sa vyberala len podstata. Naše spoločné pracovné roky s architektom Gürtlerom sa týkajú viacmenej výlučne pôsobenia na FA STU, kde sme pracovne začínali približne v rovnakom čase. Prišla som za ním so žiadosťou, aby som mohla u neho absolvovať doktorandské štúdium. Stala som sa jeho študentkou preto, že som si ho vybrala ako architekta. A časom sa mi potvrdilo aj to známe, že s dobrým učiteľom je ľahké posúvať sa vpred a pochopila som, že mám v osobe docenta Gürtlera výborného učiteľa.

Do učiteľských radov vstúpil po „nežnej revolúcii“ ako architekt – praktik, s množstvom realizácií nielen v Československu, ale aj v zahraničí. Prácu pedagóga napriek tomu robil s neskutočnou ľahkosťou a svojimi prirodzenými didaktickými schopnosťami mi otvoril dvere k spoznaniu kúzla architektonického vzdelávania. Nešlo len o prácu a výuku v ateliéri, svoju lásku k architektúre a pokoru k jej tvorbe odovzdával aj pri nespočetných výjazdoch za architektúrou, ktoré sa neskončili jednoducho len návratom domov. Pokračovanie mali vždy v následnej prezentácii poznatkov ostatným študentom a kolegom formou rozhovorov, prednáškami zo zažitého študentmi-účastníkmi v „nabitej“ aule a expozíciami ich vlastných fotografií na výstavách vo vestibule fakulty. Po období spred demokratických spoločenských zmien, kedy sa v ateliéroch veľa nediskutovalo a osobná obhajoba bola len súčasťou diplomovej práce, nás všetkých Ivan Gürtler vtiahol do sveta architektúry a jej poznania z úplne nového pohľadu. Presah jeho pôsobenia za hranice Slovenska a spolupráca s organizáciami a ateliérmi v medzinárodnom meradle sa samozrejme odrazila aj v pedagogike. Katedra ktorej bol vedúcim, bola prvou na fakulte,

kde učil zahraničný – švajčiarsky architekt a ja som sa tak vďaka nemu stala prvou doktorandkou fakulty, ktorá bola na dlhodobej stáži v zahraničí. Bol akýmsi osobným predvojom dnešného programu Erasmus a už v tej dobe zabezpečoval študentom v inžinierskom stupni ročné štúdiá na zahraničných, najmä frankofónnych školách architektúry. Boli sme takisto prvá katedra, kde sa vďaka predsedom štátnicových komisií zo zahraničných škôl obhajovalo občas aj francúzsky alebo anglicky.

Docenta Gürtlera preto vnímam nielen ako autora významných realizácií a odborne i spoločensky aktívneho architekta. Je pre mňa hlavne človekom, ktorý ako učiteľ vychoval mladú generáciu architektov po dlhej dobe iným spôsobom. Nezaujímal sa len o vzdelávanie študentov – vychovával a vzdelával profesionálov, ale zároveň aj ľudí s rozhladom. Vždy bol prísny a nadpriemerne náročný ako na odborné schopnosti a výsledky práce študentov, tak aj na ich osobný prejav a komunikáciu. Vzbudzoval a podporoval záujem študentov o všetky druhy umenia, či už výtvarné alebo hudobné a trávil s nimi veľa času; podľa potreby aj vo svojich voľných chvíľach. Komunikuje niekedy možno až príliš priamo; vzdelával a vychovával prísne, ale treba dodať, že aj srdečne.

Je jeden z prvých architektov, ktorý v „porevolučnej“ dobe prirodzene smeroval k téme založenia osobnostných ateliérov. Vyučoval tak, že rukopis jeho vzdelávania je citeľný dodnes.

„Made in IG“ je a zostane silnou značkou. Ďakujem pán docent, že som mohla byť toho súčasťou.

doc. Ing. arch. Zuzana Tóthová, PhD.

Ústav architektúry obytných budov

FAD STU Bratislava

Prvá doktorandka na Katedre architektonickej tvorby budov pre administratívu, školstvo, obchod, služby, dopravu a verejné stravovanie
FA STU Bratislava

Ivan Gürtler – prezident SAS 1994 – 1996

**Ako som ho vnímal „východniarsky“
a ako „medzinárodne“**

Keď po dvoch úspešných dvojiročných obdobiach prezidentovania Štefana Šlachtu bol v apríli 1994 zvolený za prezidenta SAS Ivan Gürtler – mnohí, čo sme ho už poznali, začali tušiť veľmi intenzívnu prácu a náročnosť v živote Spolku. Niežeby obdobie predtým nebolo náročné alebo menej intenzívne – veď sme kodifikovali vlastníctvo Balassovho paláca i rozdelenie ZČSA na domácej aj medzinárodnej úrovni – ale mimoriadne ťažké ekonomické pomery i meniace sa názory SAS – SKA vyžadovali popri strategickej vízii aj mimoriadne náročnú, každodennú mravenčiu a krok po kroku rozmyslenú prácu. Ivan už v predstavení svojho programu prezentoval dve oblasti, ktoré mi zarezonovali. Ako východniarovi – teda viceprezidentovi SAS za východoslovenský kraj – založenie architektonickej školy v Košiciach a ako reprezentantovi SAS v zahraničí (UIA) – propagovanie a prezentácia Architektonických realizácií na Slovensku na medzinárodnej úrovni. A ešte aj dokončiť rekonštrukciu Balassovho paláca. Poznajúci sídla susedných aj vzdialenejších spolkov, veľmi som si prijal, aby zahraniční kolegovia zažili nielen „génia loci“ tohto sídla na Panskej, ale aj génia súčasnej rekonštrukcie takého vzácneho objektu.

V tom období sa prezídium SAS schádzalo prakticky každé dva mesiace, lebo interných problémov s rekonštrukciou budovy, s prenájmi, vypratávaním priestorov, zháňaním financií, postupným presunom aktívnych členov do SKA, nie vždy pozitívnym chápaním nášho postavenia aj úlohy zo strany Ministerstva kultúry, to všetko ležalo na bedrách riaditeľov Patrika Guldana a Fera Kyselicu a prezidenta Ivana Gürtlera. Východ i stred Slovenska a krajské organizácie sa obdobne borili s obrovskými zápasmi o vlastné priestory. V Košiciach sme ešte stále mali svoj Klub Architektov – neskôr Klub architektov a výtvarných umelcov. V marci 1994 sme tu uskutočnili medzinárodné stretnutie Živá architektúra s výstavou a prednáškami s kolegami z Čiech a Maďarska a za účasti Imre Makovca. A na medzinárodnej úrovni sa v apríli 1994 v poľskom Tuczne uskutočnilo prvé stretnutie iniciátorov vzniku Architektonickej rady Strednej a Východnej Európy. Aj

tieto udalosti mali veľký vplyv na vlastné uvedomenie sa a prípravu architektonickej školy v Košiciach, vytvorenie Fakulty umení Technickej univerzity Košice, ktorej Ivan Gürtler bol a stále je neúnavným podporovateľom, jej pedagógom, členom štátnicových komisií ... a Doktorom Honoris Causa. O pedagogickej činnosti a činnosti na našej univerzite iste budú písať iní, kompetentnejší, ja som si dovoľil pripomenúť túto stránku z môjho regionalistického a východniarskeho postu.

Pôsobenie Ivana Gürtlera na medzinárodnej úrovni je samostatnou a veľmi významnou kapitolou. Vzhľadom na frankofónnosť, veľmi dobre inicioval alebo podporoval mnohé medzinárodné aktivity spojené s francúzskym prostredím. Vznik European Slovensko – spolu s Michalom Bogárom, a účasť Vydrice v súťaži EUROPLAN rozbehla aktivity v ktorých v EUROPLAN 5 pokračovali Košice s témou Ťahanovce – Skalka. Obe témy boli výborne obsadené a medzinárodné poroty s uznaním hodnotili organizovanie aj výsledky. V rámci vernisáží výstav Slovenskej architektúry v zahraničí prednášal v Bologni, Lyone, Zürichu... Zároveň podporil aktivity všetkých nás „Spolkárov“ ktorí sme mali kontakty a reprezentovali SAS v medzinárodných Architektonických organizáciách, či to bola návšteva profesorov Serge a manželky Joan Domicelj organizovaná Arnoštom Mitskem a Jurajom Silvanom, alebo príprava mimoriadne úspešnej konferencie DO-COMOMO organizovanej Klárou Kubičkovou a v neposlednom rade aj moje vystúpenie a výstava v Univerzite Ion Mincu v Bukurešti, či účasť Slovenska na INTERARCH v Sofii a príprava našej účasti na kongrese UIA v Barcelone v roku 1996, kde sme mali nielen vysoko hodnotenú výstavu, ale aj účasť vtedy mladej študentky architektúry – dnes významnej teoretičky – Márie Topolčanskej. Tých študentov s vrúcny vzťahom k architektúre a k náročnosti voči sebe aj iným Ivan Gürtler vychoval neúrekom. Som rád, že v tej „východniarskej“ linke a na medzinárodnom poli som mohol byť malou súčasťou jeho cesty, ktorú za celoživotné dielo SAS oslávil Cenou Emila Beluša 2020.

Ad Multos Annos Ivan!

Ing. arch. Martin Drahovský
viceprezident SAS 1994 – 1996
viceprezident UIA 2005 – 2008
AA SKA, D&P Architekti, Košice

Ivan Gürtler – poďakovanie

Z mnohých spomienok na spoluprácu s Ivanom Gürtlerom (vtedy prezidentom SAS), mi v pamäti rezonuje najmä táto:

Rok 1996, jeseň – Dražovský kostolík – krásny výhľad na Nitrú a okolitú krajinu.

A v blízkosti románskej architektúry veselá vrava mladých architektov z mnohých krajín. Rozlúčkový večer (pri ohnisku a opekačke) účastníkov architektonického workshopu v Nitre, užasnutých neskutočným geniom loci lokality.

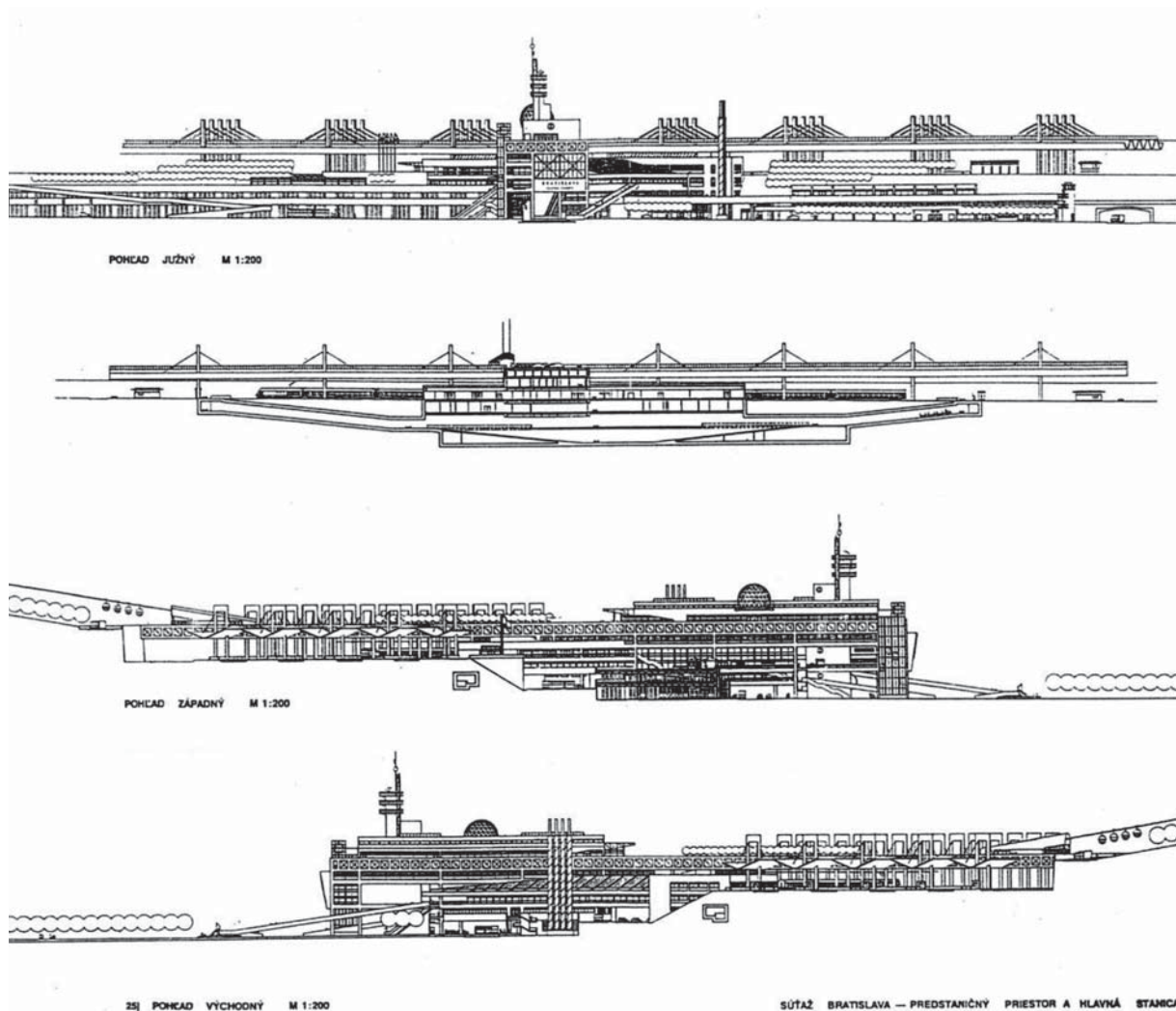
Spiritus agens medzinárodného pracovno-spoločenského podujatia bol Ivan Gürtler. Priviedol do Nitry zástupcov viacerých európskych fakúlt architektúry (1 profesor + 2 študenti)

Týždeň riešili vtedy akútne urbanistické problémy Nitry. Výsledok – množstvo nápadov, vonkajších pohľadov a inšpirácií pre mesto Nitra. A okrem toho nezabudnuteľné spoločné večery, výlety do okolia a diskusie o architektúre. Záverečná výstava prác v Nitrianskom múzeu. A spokojné, šťastné tváre mladých architektov z Poľska, Francúzska, Rumunska...

To všetko vďaka Ivanovi, ktorý ako jeden z mála chápal komplexnosť profesie architektúry a dokázal ju aj realizovať. Cena Emila Beluša za celoživotné dielo je v správnych rukách.

Ivan – gratulujeme a ďakujeme.

Ing. arch. Tibor Zelenický

Predstaničný priestor a stanica ČSD Bratislava
Súťaž, 1. odmena, 1988
Autori: I. Gürtler, A. Gürtler a kol.

Do třetice všeho dobrého...

Když jsem se před několika lety ve státnicové komisi na mé „alma mater“, Fakultě architektury v Brně, poprvé potkal s charismatickým slovenským architektem a pedagogem, Ivanem Gúrtlerem, netušil jsem tenkrát, že to není setkání náhodné a ani setkání poslední. Tím, kdo toto naše setkání zapříčinil, byl náš společný přítel, prof. Ivan Ruller, emeritní děkan Fakulty architektury v Brně, v té době vedoucí Ústavu občanských staveb, který nás oba do této komise pozval.

Uběhlo pár let a setkali jsme se opět, tentokrát na Valné hromadě Bloku, spolku českých a slovenských architektů, inženýrů a výtvarníků, v Nitře v roce 2014. To jsme se potkali podruhé a za poněkud jiných okolností. Ivan, co by předseda slovenské sekce Bloku a jeden z hlavních organizátorů programu Valné hromady, a já, tehdy co by nový člen české sekce Bloku.

Obě tato setkání měla i přes rozdílné okolnosti jednoho společného jmenovatele – vzájemné sympatie či to něco, čemu se v mezilidských vztazích říká vzájemná „chemie“. Byl to jak zápal pro krásný obor, který jsme si vybrali, tak i pro pravdu a upřímnost, které si vybraly pro změnu zase nás.

Nemohl jsem tušit, že se jako profesní kolegové a členové téhož spolku budeme setkávat i při

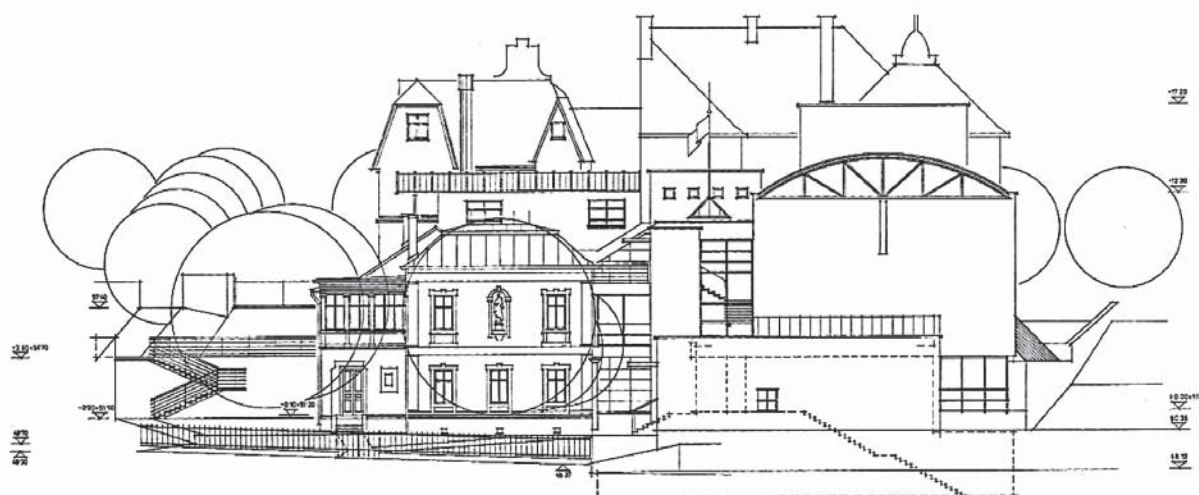
jiných příležitostech, než jen na Valných hromadách, a že za nepříliš vzdálenou dobu budu zvolen předsedou právě toho Bloku, to mne nenapadlo ani v nejbujnějších snech.

Jak píše nejen Jan Werich ve svém Fimfáru, všechny dobré věci se v životě musí udát minimálně třikrát.

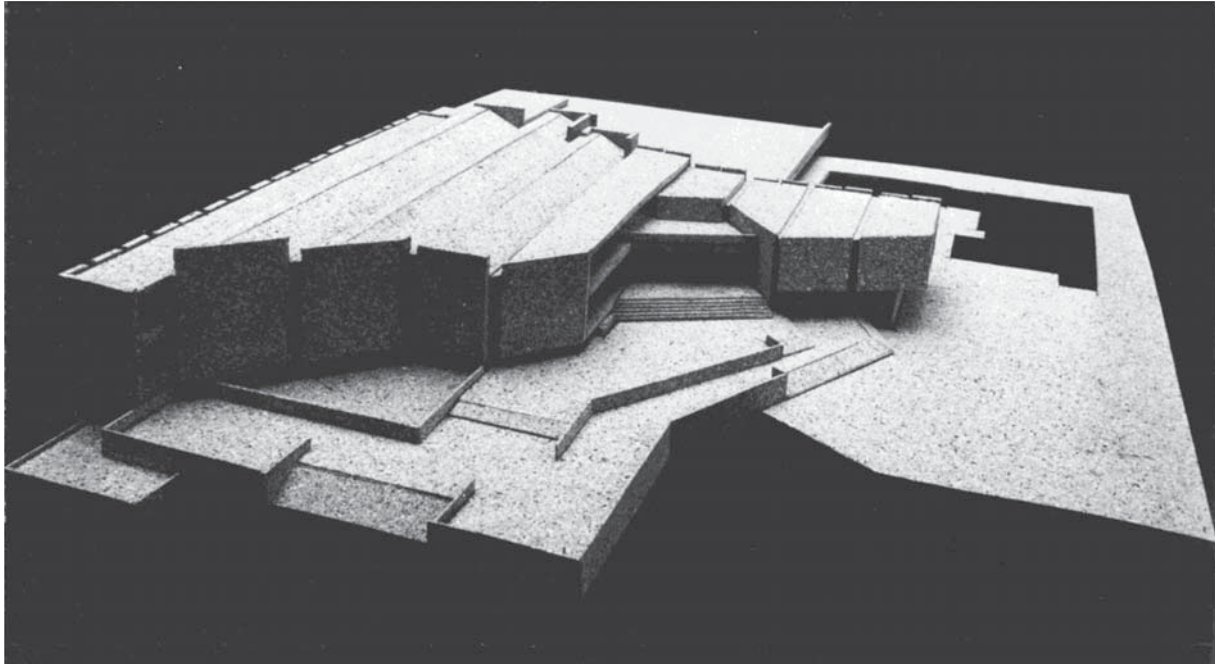
Tím třetím naším společným místem setkání byla Katedra architektury při Fakultě stavební Vysoké školy báňské v Ostravě, kde jsme společně v jednom kabinetu i v jednom ateliéru strávili od podzimu 2018 do zimy 2020 nezapomenutelné 2 roky. Dva roky diskuzí nad obsahem a úrovní studia, nad dnešní generací, která se tomuto oboru rozhodla zasvětit svůj profesní život, nad dalším směřováním Bloku i nad věcmi takříkajíc mezi nebem a zemí.

Zkrátka – byly to pro mne nezapomenutelné nejen poslední 2 roky, milý Ivane, příteli a skvělý člověče, které jsem měl tu čest v Tvé přítomnosti prožít, a jsem nesmírně rád a potěšen, že se tentokrát opět setkáváme u příležitosti tohoto významného ocenění, ke kterému Ti ze srdce gratuluji!

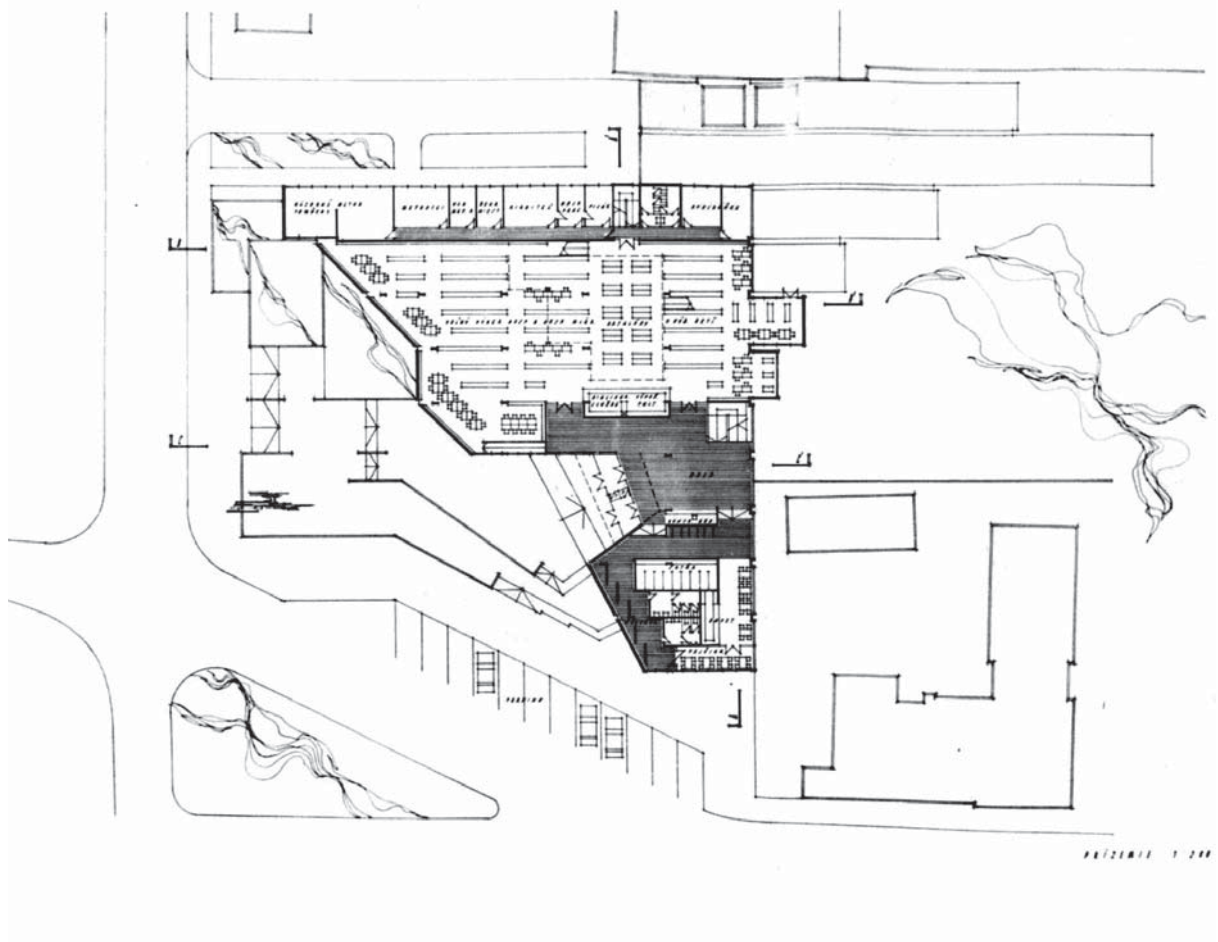
Ing. arch Zdeněk Trefil
předseda BLOK-u
člen Představenstva ČKA

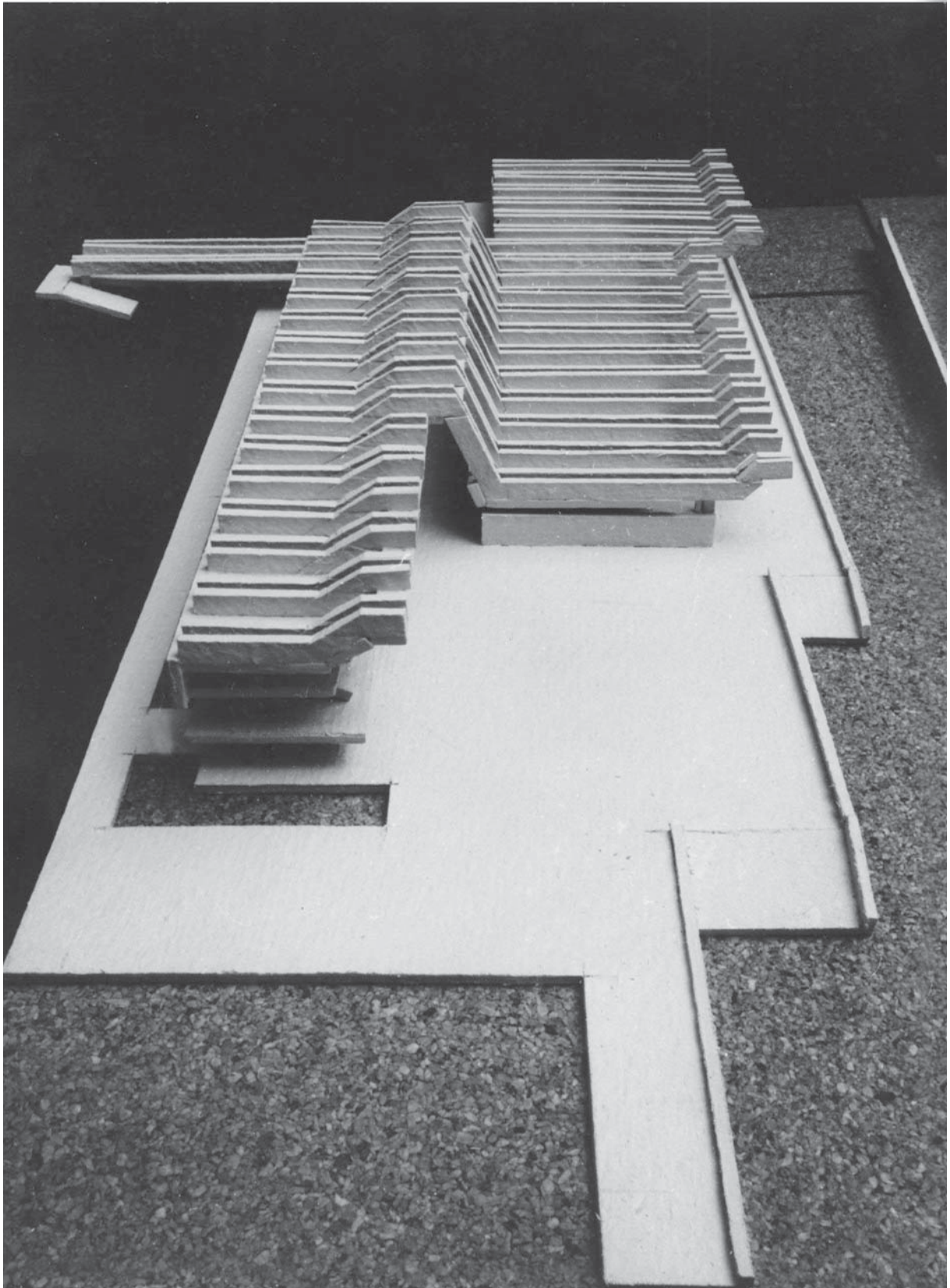
Bábkové divadlo v Banskej Bystrici
Súťaž, 1994
Autori: I. Gúrtler, spolupráca: R. Škantár

© Igor Imro

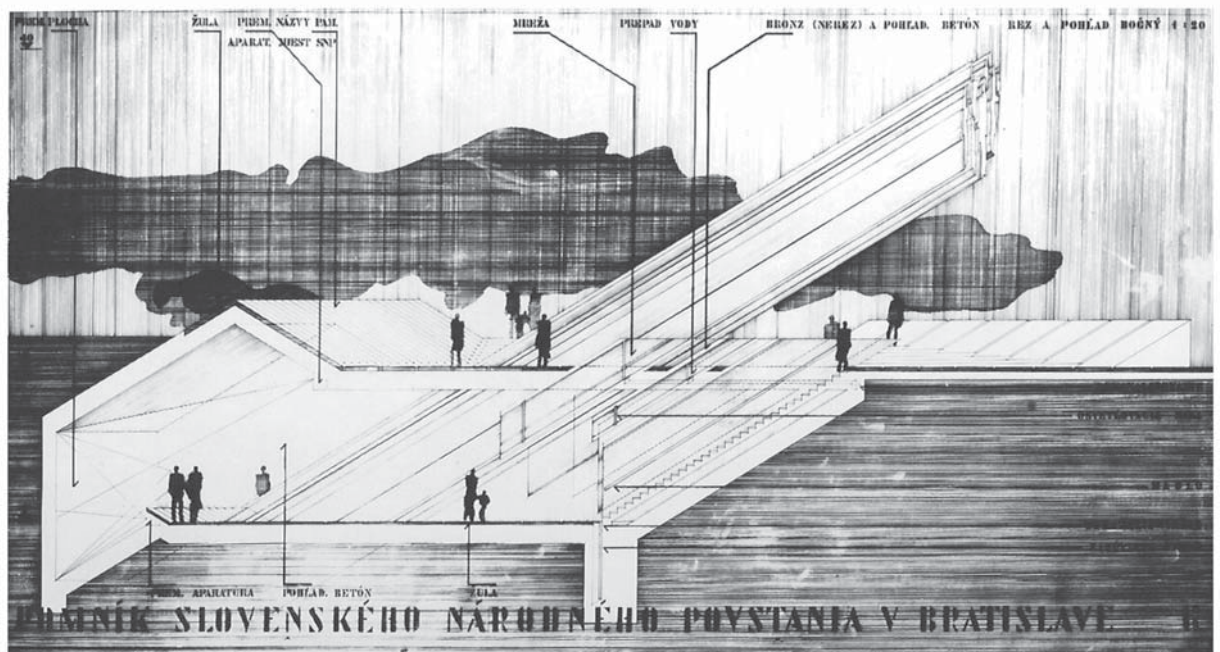
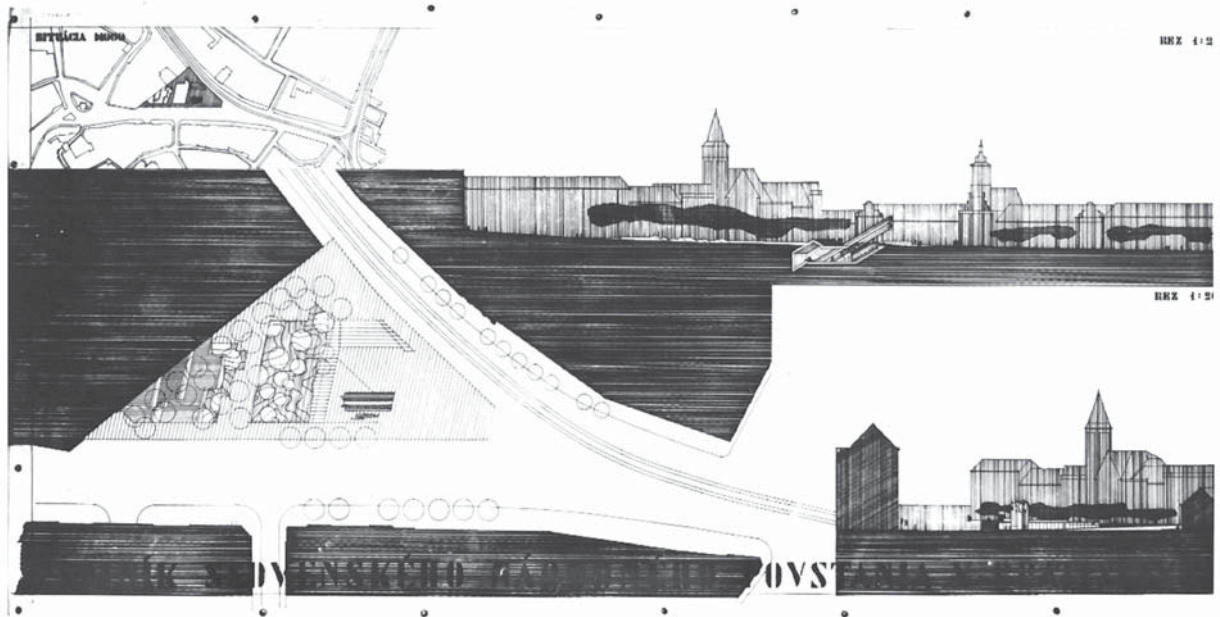

Okresná knižnica Prievidza
Súťaž, 1968, I. cena
Autori: I. Gürtler, J. Talaš

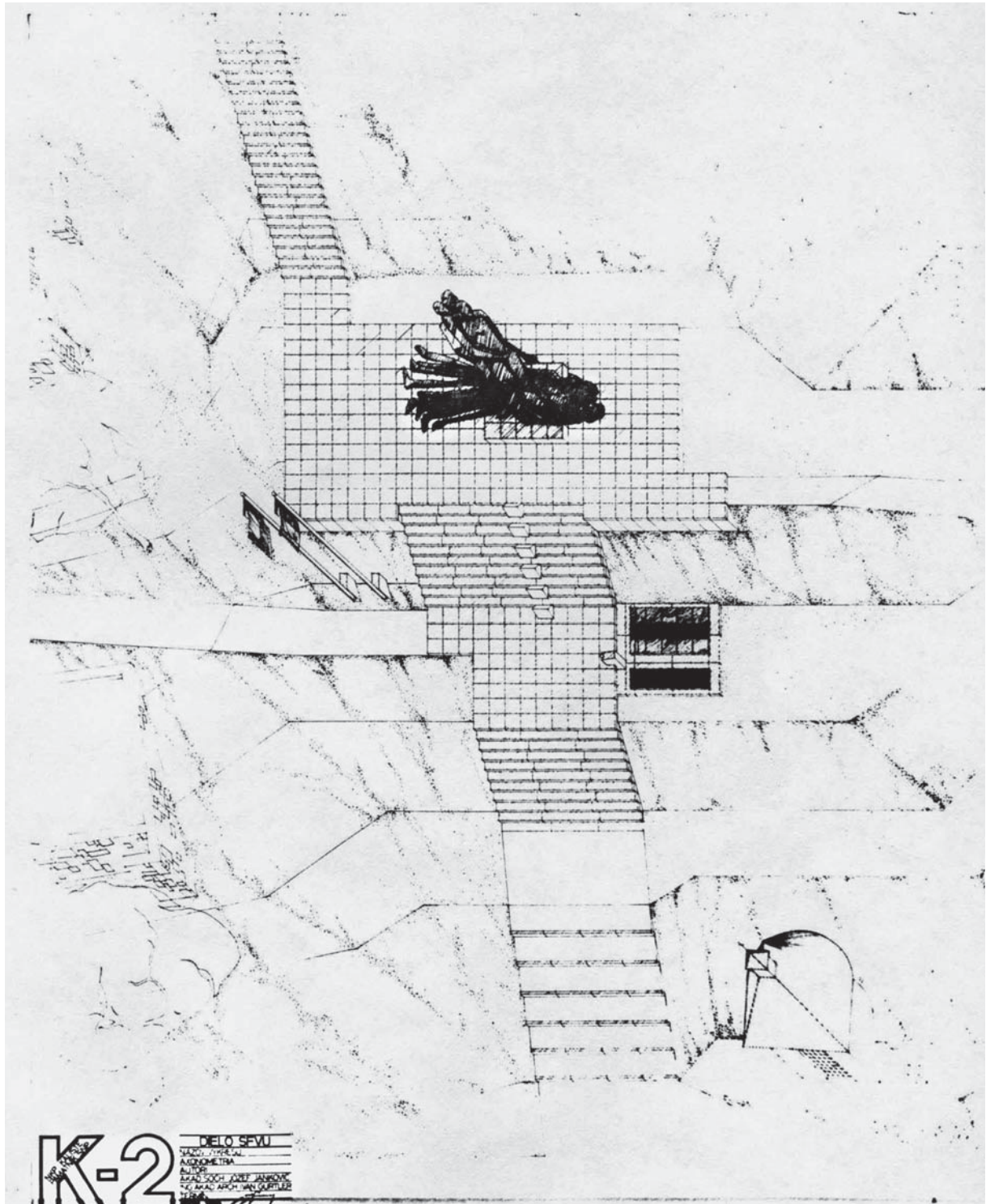
© Igor Imro

Tržnica Košice
Súťaž, 1968, I. cena
Autori: I.Gürtler, J.Talaš

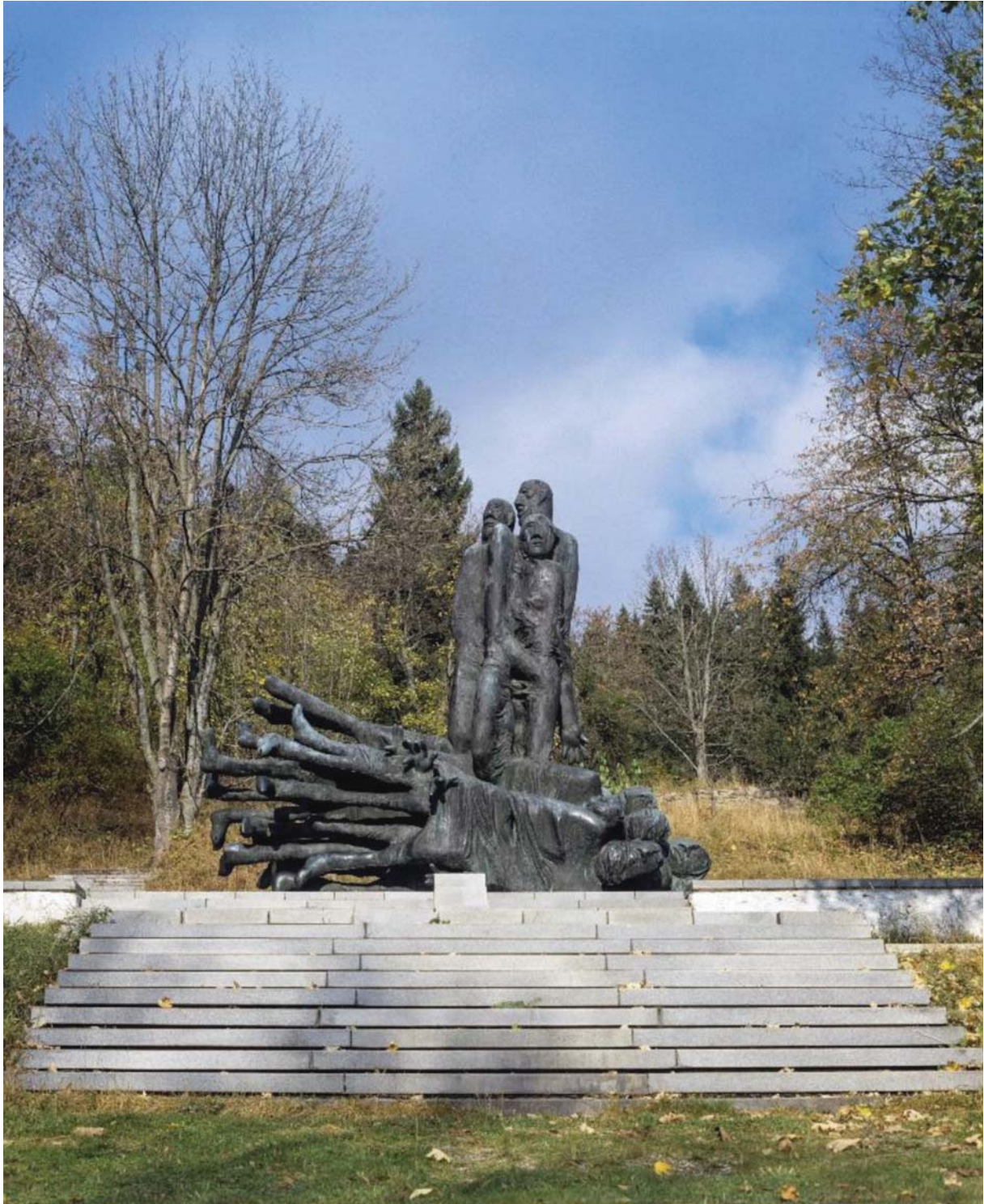

Pomník SNP Bratislava
 Súťaž, 1971
 Autori: I. Gürtler, J. Talaš, J. Jankovič

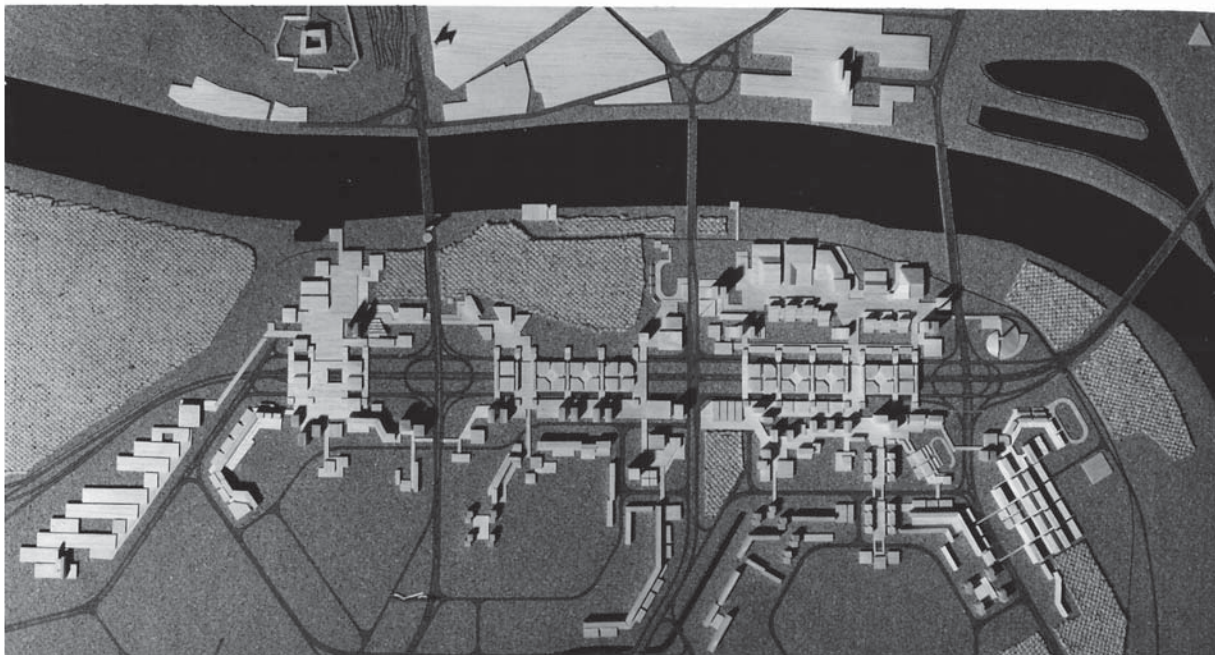
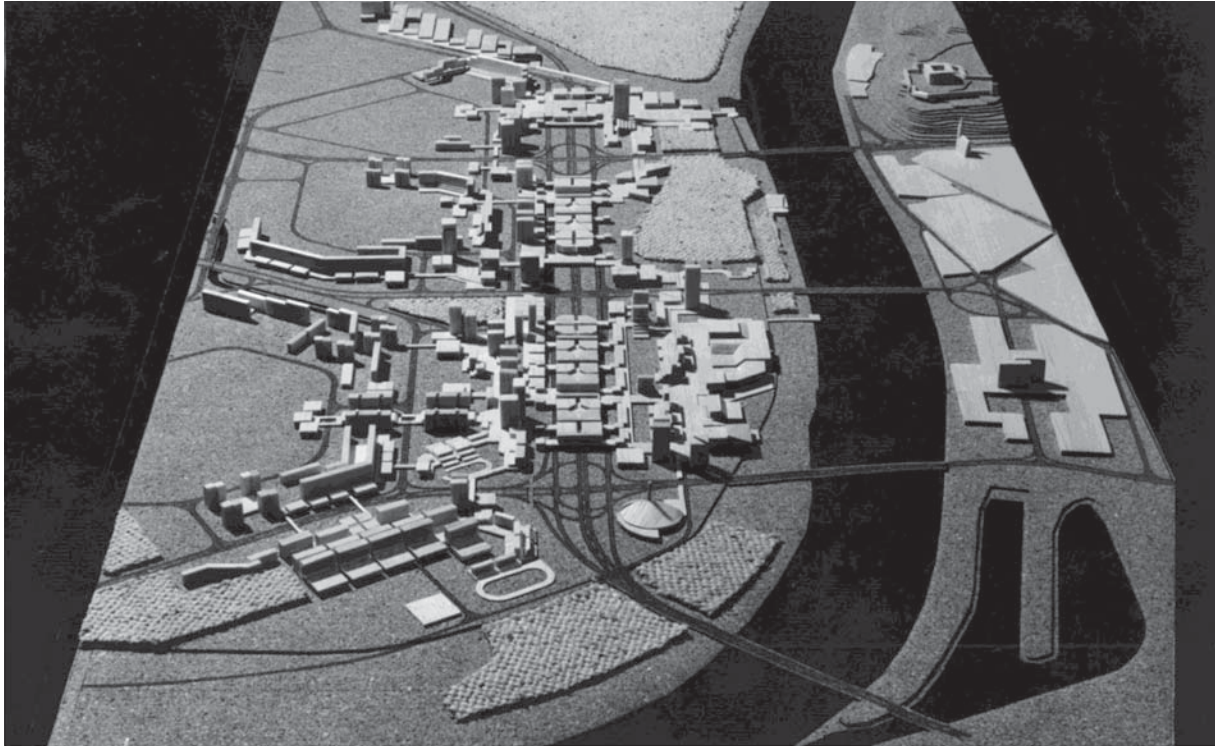

Pamätník SNP, Kalište
Realizácia úpravy plateau, 1989
Autori: I. Gürtler, J. Jankovič

© Monika a Ľubo Stacho

Pamätník SNP, Kalište
Realizácia, 1974
Autori: I. Gürtler, J. Talaš, J. Jankovič

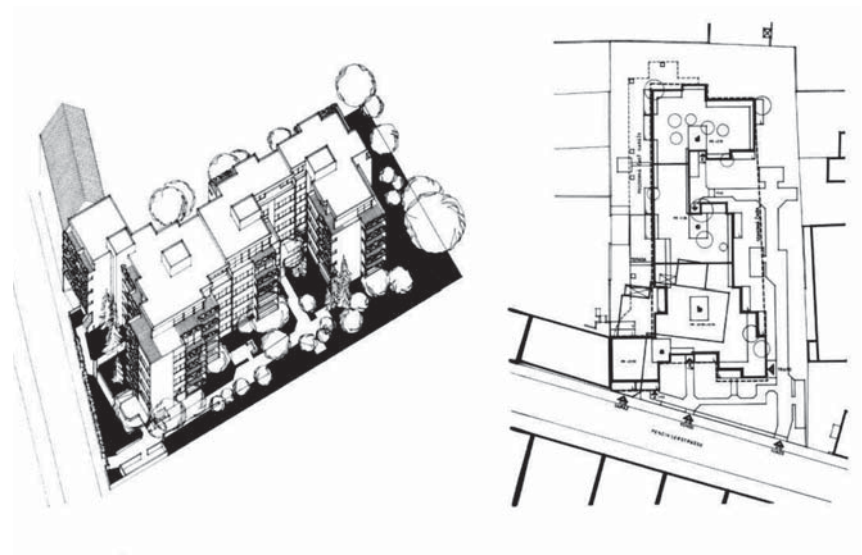

© Igor Imro

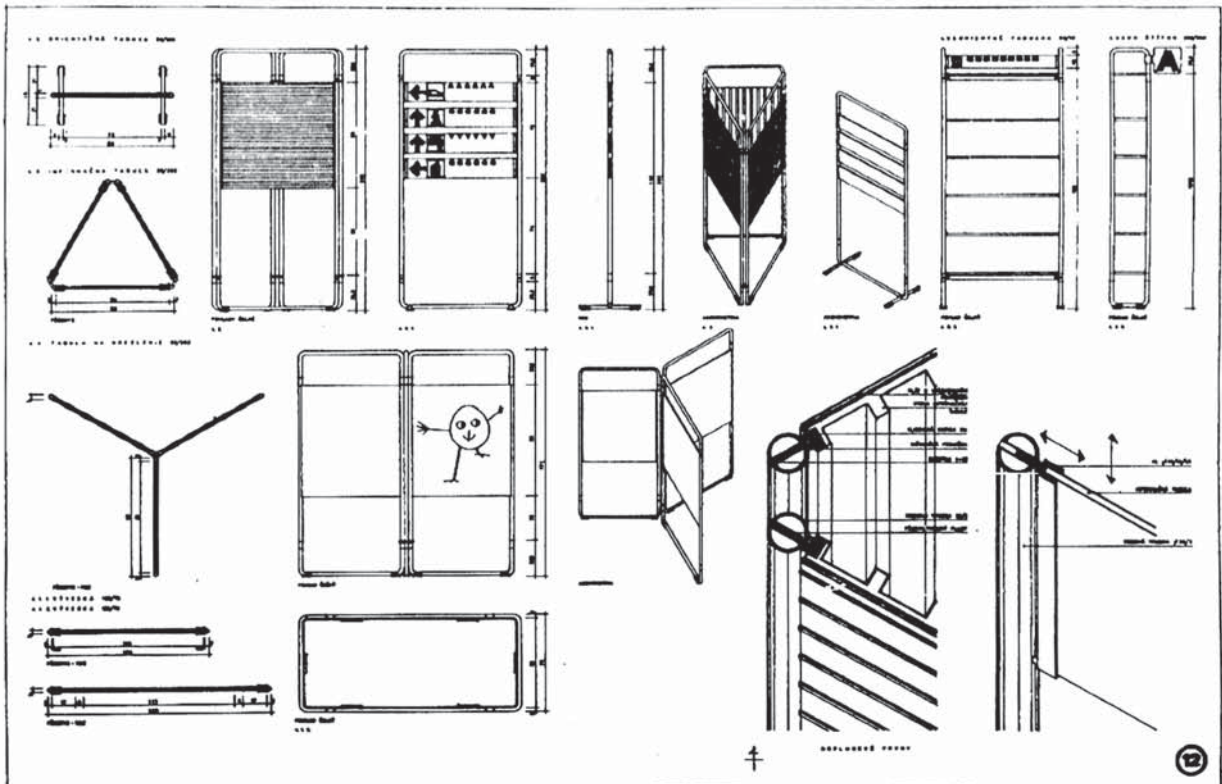
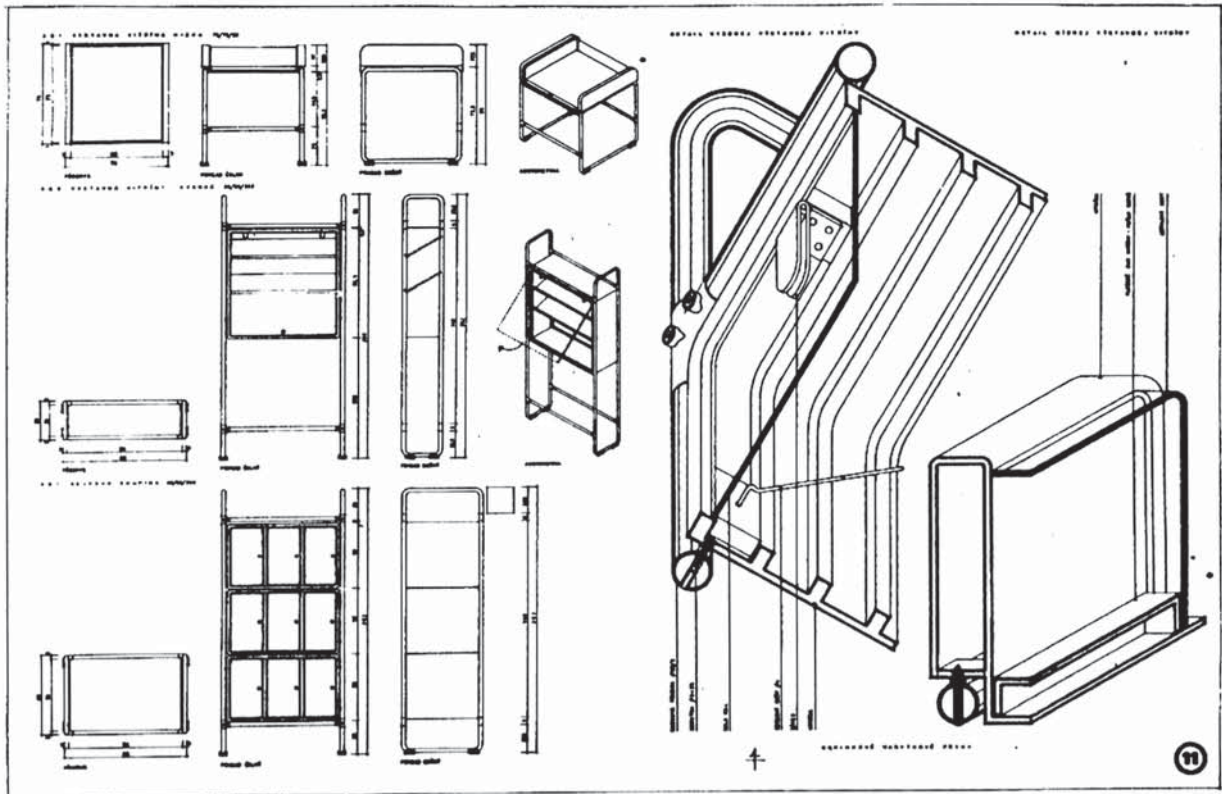
CENTRUM Bratislava – Petržalka
Urbanistická štúdiá, 1976
Autori: I. Gürtler, J. Talaš, S. Talaš, Š. Mačai, M. Tengler

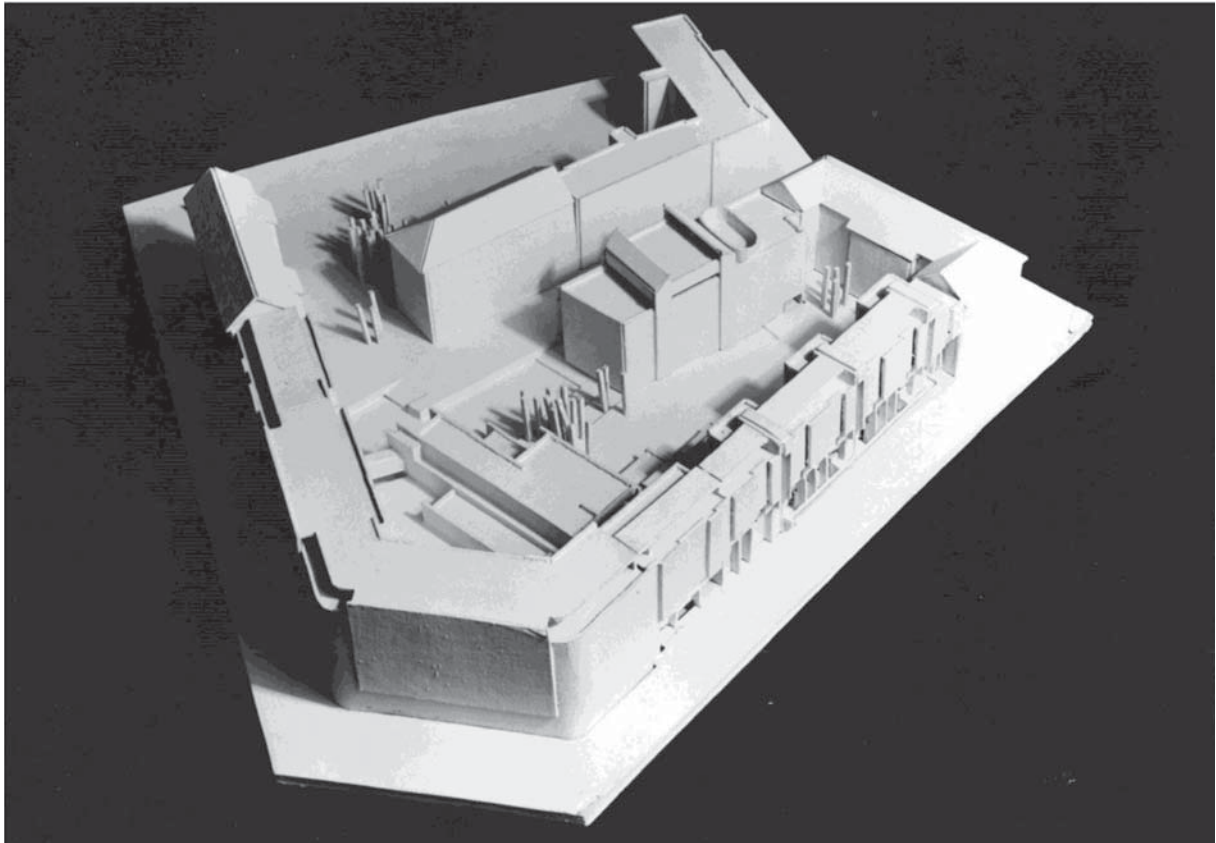
© Ivan Gürtler

Obytný dom ZÚ ČSSR, Viedeň
Projekt, realizácia: 1978 – 81

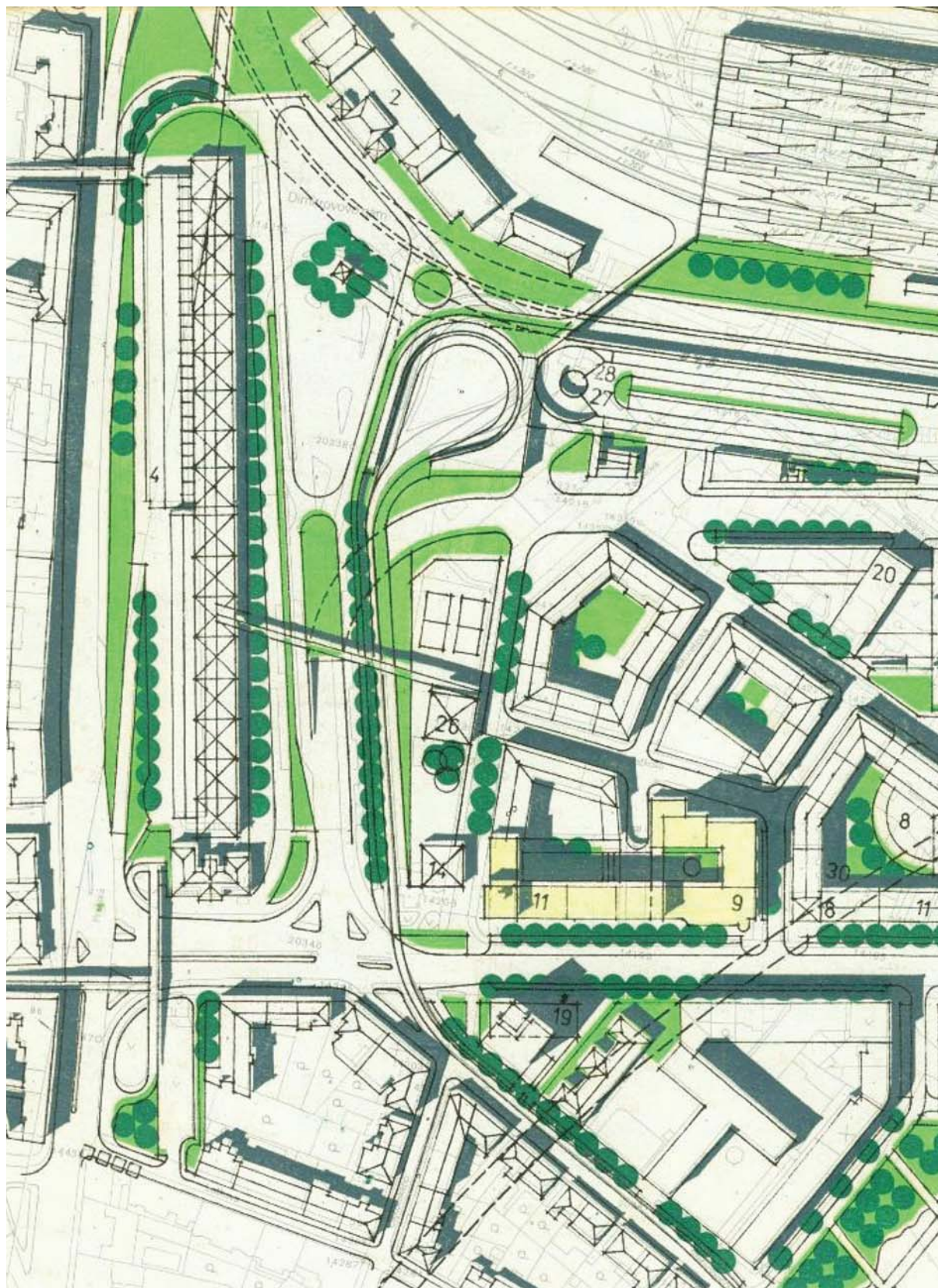

Knižničný nábytok
 Súťaž, II. cena, 1978. Realizácia: 1982
 Autori: I. Gürtler, J. Talaš, I. Gerdenich, A. Gürtler

© Igor Imro

Prístavba STP Bratislava
Realizácia: 1985
Autori: I. Gürtler, J. Talaš

205 bytových jednotiek, Malinovského (Šancova) ul., Bratislava
Projekt, realizácia: 1985 - 2001
Autori: I. Gürtler, J. Karásek

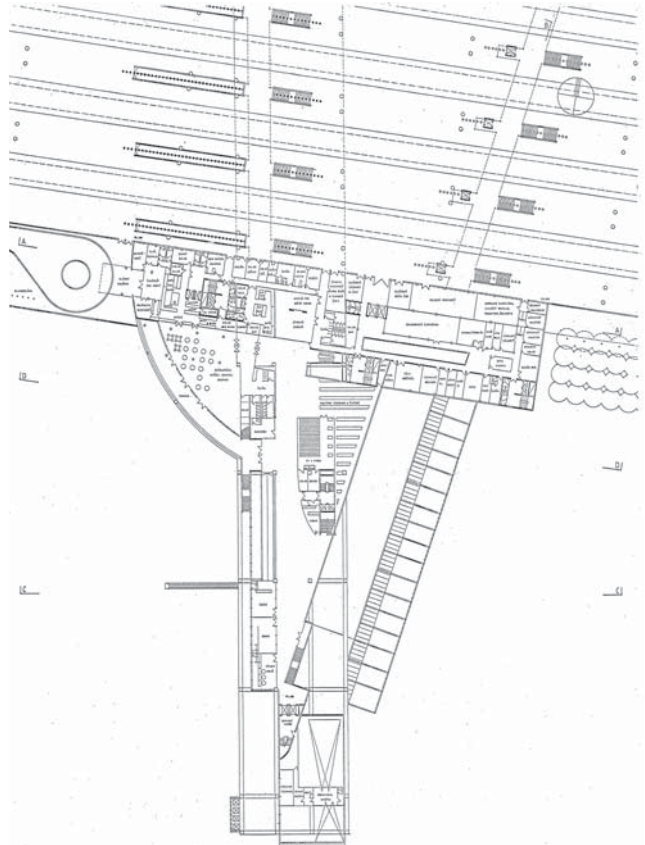
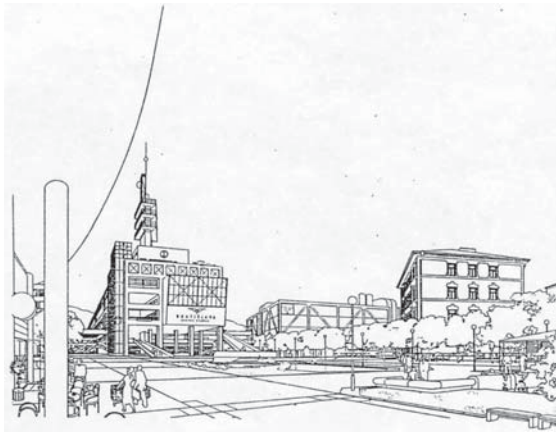
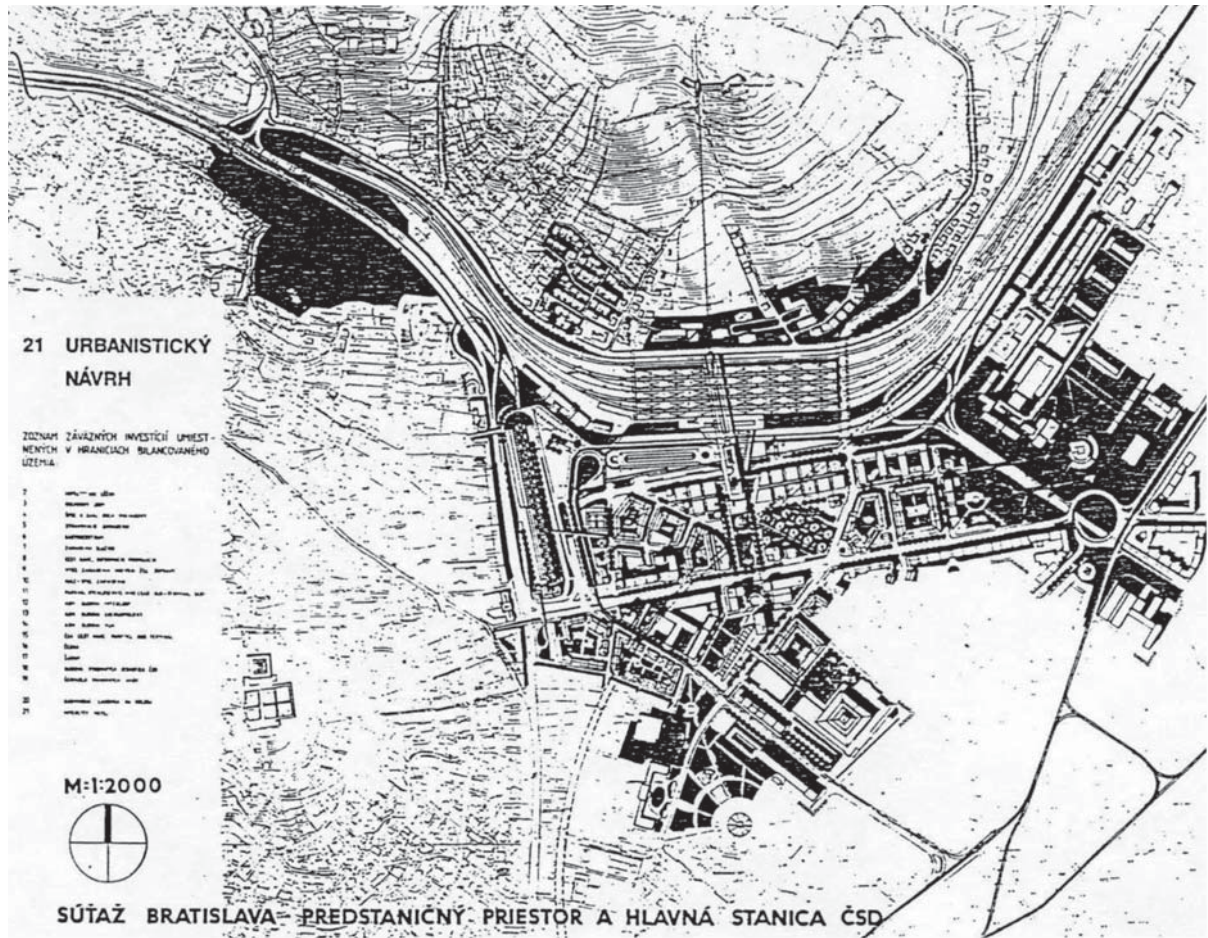

205 bytových jednotiek, Malinovského (Šancova) ul., Bratislava
Projekt, realizácia: 1985 – 2001
Autori: I. Gürtler, J. Karásek

205 bytových jednotiek, Malinovského (Šancova) ul., Bratislava
Projekt, realizácia: 1985 – 2001
Autori: I. Gürtler, J. Karásek

Predstaničný priestor a stanica ČSD Bratislava
Súťaž, 1. odmena, 1988
Autori: I. Gürtler, A. Gürtler a kol.

© Ivan Gürtler

Rodinný dom B. L. Bratislava – Záhorská Bystrica
Realizácia: 2001
Autor: I. Gürtler

© Boris Németh

Rodinný dom, Bernolákovo, 2008 - 2010
Autor: I. Gürtler

© Rasťo Michalík

Rodinný dom, Bratislava-Rusovce, 2010 – 2013
Architektúra: I. Gürtler; záhrada: J. Beladič

Krypta prezidenta SR M. Kováča, Bratislava, Ondrejský cintorín
Realizácia: 2018
Autori: I. Gürtler, T. Bartko

© Ivan Gürtler

Súťažné návrhy, projekty a realizácie

1. Dom smútku – súťaž, 1963
  2. Astmatický ústav Štrbské pleso – súťaž, 1964
  3. TV Centrum Bratislava – súťaž, odmena, 1965.
  4. Fakulta architektúry – medzinárodná študentská súťaž o Aténsku cenu, VII. kongres UIA, Paríž, 1965
  5. Hotel A 400, Švermov most, Praha – súťaž, 1966
  6. Presscentrum, Bratislava – súťaž, 1. odmena 1967
  7. Pamätník povodne, Komárno – súťaž, 2. odmena, 1967
  8. Obytný okrsok Praha-Baba – medzinárodná študentská súťaž o Aténsku cenu, IX. kongres UIA, Praha, 1967
  9. Obytný okrsok Praha-Baba – celoštátna prehliadka študentských architektonických prác, I. cena, 1968
  10. Okrená knižnica Prievidza – súťaž I.cena 1968,
  11. Tržnica Košice – súťaž, I. cena, 1968
  12. NKP Kalište – súťaž, 1. odmena, 1968
Súťaž, II. cena, 1969
Súťaž, I. cena, 1970
  13. Aglomerácia Martin-Vrútky – súťaž, 2. odmena, 1968
  14. Tržnica Košice – národné kolo prehliadky architektonických prác, uznanie 1. stupňa, 1968 – 89
  15. Historické jadro mesta Trenčín – súťaž, 1968
  16. Kultúrno-spoločenské centrum Prievidza – štúdia, 1969
  17. Prešov-Sekčov – súťaž, 1969
  18. Viacúčelová učebňa SVŠ Bratislava-Pošeň – realizácia, 1969
  19. Hotel A Bratislava-Štrkovec – štúdia, 1970
  20. TV stredisko Košice – súťaž, 1970
  21. Opera Belehrad – medzinárodná súťaž, 1971
  22. Profilová predajňa DIELO, Bratislava, Sedlárska ul. – projekt, 1971 – 72
  23. Pamätník SNP Bratislava – súťaž, 1971
  24. Rodinný dom I. N., Bratislava-Prievoz – realizácia, 1971 – 72
  25. 15 bytových jednotiek, Jánošíkova – PU, 1972
  26. Budova SNR Bratislava – súťaž, 1972
  27. Interiér knižnice KML UK Bratislava – realizácia, 1972 – 73
  28. Štúdia územného plánu SÚ MS Bratislava-Petržalka, 1973
  29. Pamätník SNP Kalište – realizácia, 1974
  30. ÚPN-Z II. Lúky MS BP, 1975
  31. ÚPN-Z VII. MS BP, 1976
  32. Administratívna budova riaditeľstva diaľnic, Bratislava – štúdia, 1976
  33. ÚHZ zóny IV. Centrum MS BP, 1976
  34. CENTRUM Bratislava – Petržalka UAŠ, 1976
  35. Názorná politická agitácia – súťaž, 1976
  36. Administratívna budova Dolnorakúskej vlády Viedeň – medzinárodná súťaž, 1976
  37. Štúdia staníc rýchlodráhy MS BP, 1977
  38. Obytný dom, Cukrová ul. – štúdia, 1977
  39. Interiér ŠVK Banská Bystrica – projekt, realizácia, 1975 – 78
  40. Prístavba STP Bratislava – projekt, 1978
  41. Obytný dom ZÚ ČSSR Viedeň – projekt, realizácia, 1978 – 81
  42. Rekonštrukcia SM ČSSR pri OSN – realizácia, 1981
  43. Grafická značka Riaditeľstva diaľnic – realizácia, 1978
  44. Knižničný nábytok – súťaž, II. cena, realizácia, 1978 – 82
  45. Rodinný dom L. G., Prievidza – realizácia, 1978
  46. ZÚ ČSSR, Viedeň – štúdia, 1980
  47. Rodinný dom A. K., Bratislava-Grefty – projekt, 1981
  48. Ubytovňa ÚDZ Bratislava – projekt, realizácia, 1980 – 84
  49. SO potravín MS BS Dvory – projekt 1981, realizácia, 1990
  50. Rodinný dom V. G., Bratislava-Dúbravka – realizácia, 1981
  51. Rodinný dom T. T., Bratislava-Dúbravka – realizácia, 1982
  52. Renovácia Presqu'île El Kala, Alžírsko, 1982
  53. Rekonštrukcia El Kala, Alžírsko, 1983
- I. Gürtler, P. Gál
I. Gürtler, P. Gál
I. Gürtler, J. Martin
- I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, R. Majdlen
I. Gürtler, R. Majdlen
- I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, J. Jankovič
I. Gürtler, J. Talaš, J. Jankovič
I. Gürtler, J. Talaš
- I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, M. Pastorek, M. Lipták
I. Gürtler, J. Talaš, M. Pastorek, M. Lipták
- I. Gürtler, J. Talaš J. Jankovič
I. Gürtler, J. Talaš J. Jankovič
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš J. Jankovič
I. Gürtler, J. Talaš
J. Chovanec, S. Talaš
Spolupráca: I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, J. Jankovič
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
- I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, M. Tengler
I. Gürtler, J. Talaš, S. Talaš, Š. Mačai, M. Tengler
I. Gürtler, J. Talaš
- I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, I. Gerdenich
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Talaš, I. Imro
I. Gürtler, J. Talaš, I. Gerdenich A. Gürtler
I. Gürtler, A. Gürtler
I. Gürtler, J. Talaš, I. Ehrenberger
I. Gürtler, A. Gürtler
I. Gürtler
I. Gürtler

54. PUD Seraidi a Annaba, Alžírsko, 1983 – 84
55. Prístavba STP Bratislava – realizácia, 1985
56. 205 bytových jednotiek, Bratislava, Malinovského ul. projekt, realizácia objektov A, B, C, 1985
57. Bratislava – predstaničný priestor a stanica ČSD – súťaž, 1. odmena, 1988
58. Rekonštrukcia rezidencie ZÚ ČSSR, Viedeň, – projekt, realizácia, 1988-90
59. Penzión dôchodcov, Bratislava-Pod Rovnicami – štúdia, 1989
60. Dotvorenie NKP Kalište – realizácia, 1989
61. Športový areál INTERTOUR, Petržalka – štúdia, 1989
62. Priestor trasy RD Petržalka – štúdia, 1989
63. Nákupné stredisko potravín, Petržalka – realizácia, 1990
64. Fontána pred novostavbou SND, Bratislava – súťaž, 1990
65. Chrám Sv. rodiny, Bratislava-Petržalka – súťaž, 1991
66. Rodinný dom Ing. J. M., Bratislava-Koliba – realizácia, 1991
67. Zariadenie STU, Gabčíkovo – štúdia, 1991
68. Rekonštrukcia židovskej kuchyne a penzión Chez David, Bratislava, Zámocká ul. – realizácia, 1993
69. Hotel B***, Trnava – verejná súťaž, 1993
70. Tržnica, Bratislava-Dúbravka – verejná súťaž, 1994
71. Rodinný dom Ing. T. Š., Bratislava, Mudroňova ul. – realizácia, 1994
72. Park Drieňová-Ostredková, Bratislava – verejná súťaž, 1991
73. Rekonštrukcia budovy SCP SR, Bratislava, Lazaretská ul. – verejná súťaž, 1994
74. Rekonštrukcia ZÚ SR, Bukurešť – verejná súťaž, 1994
75. Daňový úrad Topoľčany – verejná súťaž, 1994
76. Polyfunkčné objekty D, E, F, Bratislava, Šancova ul. – realizácia, 1998 – 2002
77. Rodinný dom B. L., Bratislava-Strmé vršky – realizácia 2001
78. Realizácia rekonštrukcie obvodového plášťa ŽNsP Bratislava, 2001
79. Klub ŽSR, Šancová ul., Bratislava – realizácia
80. Rodinný dom, O.S. Strmé vršky, Bratislava – realizácia
81. Rekonštrukcia RD, záhrady a bazéna, Bratislava – Dúbravka, realizácia
82. Rodinný dvojdom, Ľaliová 26 – 28, Bratislava – realizácia, 2010,
83. Rodinný dom, Brusnicová-Šípková, O.Z. Nová lúka I., Bernolákovo, realizácia, 2010
84. Rodinný dom, Švébska ul., OZ Pieskový hon 2, realiacia, 2013,
85. Krypta Michala Kováča, prezidenta SR, Ondrejský cintorín, Bratislava, realizácia, 2018
- I. Gürtler
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, J. Karásek
I. Gürtler, A. Gürtler a kol.
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, M. Malík
I. Gürtler, J. Jankovič
I. Gürtler, M. Malík
I. Gürtler a kol.
I. Gürtler, J. Talaš, I. Ehrenberger
I. Gürtler, J. Jankovič
I. Gürtler, A. Gürtler
I. Gürtler
I. Gürtler, P. Csellágh, M. Kopecký, M. András,
E. Oravcová, P. Nahálka
I. Gürtler
I. Gürtler, J. Karásek
I. Gürtler, J. Talaš
Spolupráca: A. Alexy, Z. Ujetzová, R. Talaš
I. Gürtler
I. Gürtler, A. Alexy, M. András
I. Gürtler, A. Alexy
I. Gürtler, J. Talaš
I. Gürtler, Z. Ujetzová, M. Závacký
I. Gürtler, J. Karásek
I. Gürtler
I. Gürtler
I. Gürtler
I. Gürtler;
I. Gürtler;
I. Gürtler;
I. Gürtler;
I. Gürtler;
I. Gürtler;
I. Gürtler

Štúdie

- Ponuková štúdia multifunkčného centra MČ Bratislava-Dúbravka, INTERFINANCE PLUS a.s. Bratislava, 2004
- Rekonštrukcia DM pre účely VÚC Bratislava, Račianska ul. 80, Bratislavský samosprávny kraj, 2004, spoluautor Roman Žitňanský
- Kongresové centrum FCHPT STU Bratislava, Kollárovo nám. FCHPT STU Bratislava, 2004, spoluautor Roman Žitňanský
- Rekonštrukcia rodinného domu, Pod rovnicami 37, Bratislava, 2004
- Rekonštrukcia rodinného domu, Suchomlynská 22, Bratislava, 2004
- Rekonštrukcia DM pre účely VÚC, DM Račianska ul. 80, Bratislava. 2004, spoluautor Roman Žitňanský
- Rodinný dvojdom, Ľaliová 26 – 28, Bratislava, 2007
- Dunajské balkóny, Mestské zásahy Bratislava, spoluautori M. Bálek, M. Pitlaničová, 2008
- Rodinný dom, Švébska ul., OZ Pieskový hon 2, Bratislava, PD RS, 2010
- Neues Wohnsiedlung Gerzmatt-Wiedlisbach, CH, UAŠ, spoluautor AGG (Arbeitsgruppe Gerzmatt), 2011

Súťaže

- Rekonštrukcia SNG, I. kolo
- Administratívne centrum BAUMIT, Bratislava-Mlynské Nivy
- Súkromná chirurgická klinika, Bratislava-Horné Krčace, vyzvaná súťaž, 2005,
- Rekonštrukcia Zochovej chaty, vyzvaná súťaž, 1. miesto, 2006

Výstava Made in iG

Bratislava, (október – november 2008, Design Factory.
Reinštalácie výstavy: Galéria J. Fragnera, Praha (apríl – máj 2009);
Fakulta architektúry VUT Brno (október – november 2009).
Kurátor výstavy: Ivan Gürtler
Grafický dizajn: K. Trnovský

Ivan Gürtler:
„...moji študenti –
„školské deti“
...pár výletov
za architektúrou
2002 – 2009

Ivan Gürtler:
„...vnuk Filip –
môj nástupca?
Bratislava 2018“

Ivan Görtler

Výber z biografie

Narodil sa 17. 12. 1942 v Bratislave

- 1956 – 1959 ■ JSS, Vazovova, Bratislava
- 1959 – 1965 ■ Stavebná fakulta SVŠT, Bratislava, odbor architektúra a stavba miest, prof. V. Karfík
- 1965 – 1968 ■ Akadémia výtvarných umení Praha, postgraduálne štúdium, prof. J. Fragner, prof. F. Cubr
- 1968 – 1972 ■ Ústav pre vývoj a projektovanie školských a kultúrnych stavieb, Bratislava
- 1972 – 1990 ■ Stavoprojekt Bratislava
- 1982 – 1984 ■ Zahranicičný pracovný pobyt CNERU Annaba, Alžírsko, vedúci skupiny čsl. projektantov-expertov
Urbanizmus a architektúra
- 1990 – 2008 ■ FA SVŠT (STU) Bratislava
- 1990 – 2002 ■ vedúci Katedry architektonickej tvorby administratívnych, školských, obchodných a dopravných stavieb,
člen Vedeckej a umeleckej rady FA STU
- 1991 ■ zakladateľ študentskej Ceny prof. Vladimíra Karfíka za najlepší semestrálny ateliérový projekt na FA STU
- 1991 – 1994 ■ prodekan pre pedagogiku FA STU
- 1992 – 1998 ■ PEB-OECD – zástupca asociovaného člena SR
- 1992 ■ docent v odbore architektúra
- 1994 – 1996 ■ prezident Spolku architektov Slovenska
- 1994 – 2000 ■ prezident EUROPAN Slovensko
- 2002 ■ Philosophiae doctor (PhD.)
- 2009 ■ člen Rady starších STU Bratislava
- 2009 – 2010 ■ Majstrovský ateliér, Fakulta umení TU Košice
- 2010 – 2012 ■ Vedúci špecializovaného ateliéru M1 Architektúra mesta, magisterský študijný program FA VUT Brno
- 2012 – 2016 ■ Externý spolupracovník Katedry architektúry SvF STUBA.
- 2018 – 2020 ■ Externá výuka na Katedre architektury FaSt VŠB TU Ostrava
- od 1994 ■ Člen združenia BLOK architektov a výtvarníkov, tajomník BLOK-SAS

Prehľad počtu diplomantov

FA STU Bratislava		73
FU TU Košice		4
FA VUT Brno		7
SvF STU Bratislava	Bc 11	15
KA FaSt VŠB TU Ostrava	Bc 1	4
S p o l u	Bc 12	103

Ocenenia

- 2009 ■ medaila Emila Belluša za jedinečný a významný prínos pre rozvoj FA STU a vzdelávanie architektov na Slovensku, FA STU
- 2013 ■ Cena Vladimíra Karfíka za celoživotné dielo, BLOK architektov a výtvarníkov
- 2018 ■ Cena Jože Plečnika za celoživotný prínos v oblasti architektúry a stavebníctva, Španielský sál Pražského hradu, 1. 10. 2018
- 2018 ■ Doctor Honoris Causa za mimoriadny prínos na formovaní Fakulty umení TU Košice a významný podiel na jej úspešnom napredovaní, TU Košice
- 2020 ■ Cena Emila Belluša 2020 za celoživotné dielo, Prezídium SAS

Publikačná činnosť

slovenské odborné periodiká:

- PROJEKT, slovenská architektonická revue
- Fórum architektúry, mesačník Spolku architektov Slovenska
- ARCH o architektúre a inej kultúre
- ATRIUM, bývanie, záhrada, architektúra, dizajn
- ASB architektúra, stavebníctvo, biznis
- Development news Slovakia
- Nové línie

české odborné periodiká:

- Architekt
- era 21 – o architektúre víc

© SAS 2020

Vydavateľstvo Spolku architektov Slovenska

Balassov palác, Panská 15, Bratislava

Editor: Peter Mikloš

Architekt Ivan Gütler

Zostavovateľ: Peter Mikloš

Texty: A. Bystrická, V. Cevengrošová, M. Drahovský,
V. Droppa, J. Dulenčín, M. Ferenc, J. Koban, D. Končeková,
J. Pavúk, L. Sečka, V. Šišolák, R. Špaček, J. Talaš, M. Topolčanská,
Z. Tóthová, Z. Trefil, M. Závracký, T. Zelenický, M. Zervan,
R. Žitňanský

Fotografie a grafická dokumentácia: I. Gütler, I. Imro,
B. Németh, M. Mašek, R. Michalík, M. Stachová, L. Stacho,
archív I. Gütlera

Grafická úprava: Fero Jablonovský

e-kniha PDF

ISBN 978-80-89934-09-6

e-kniha pdf

ISBN 978-80-89934-09-6

9 788089 934096